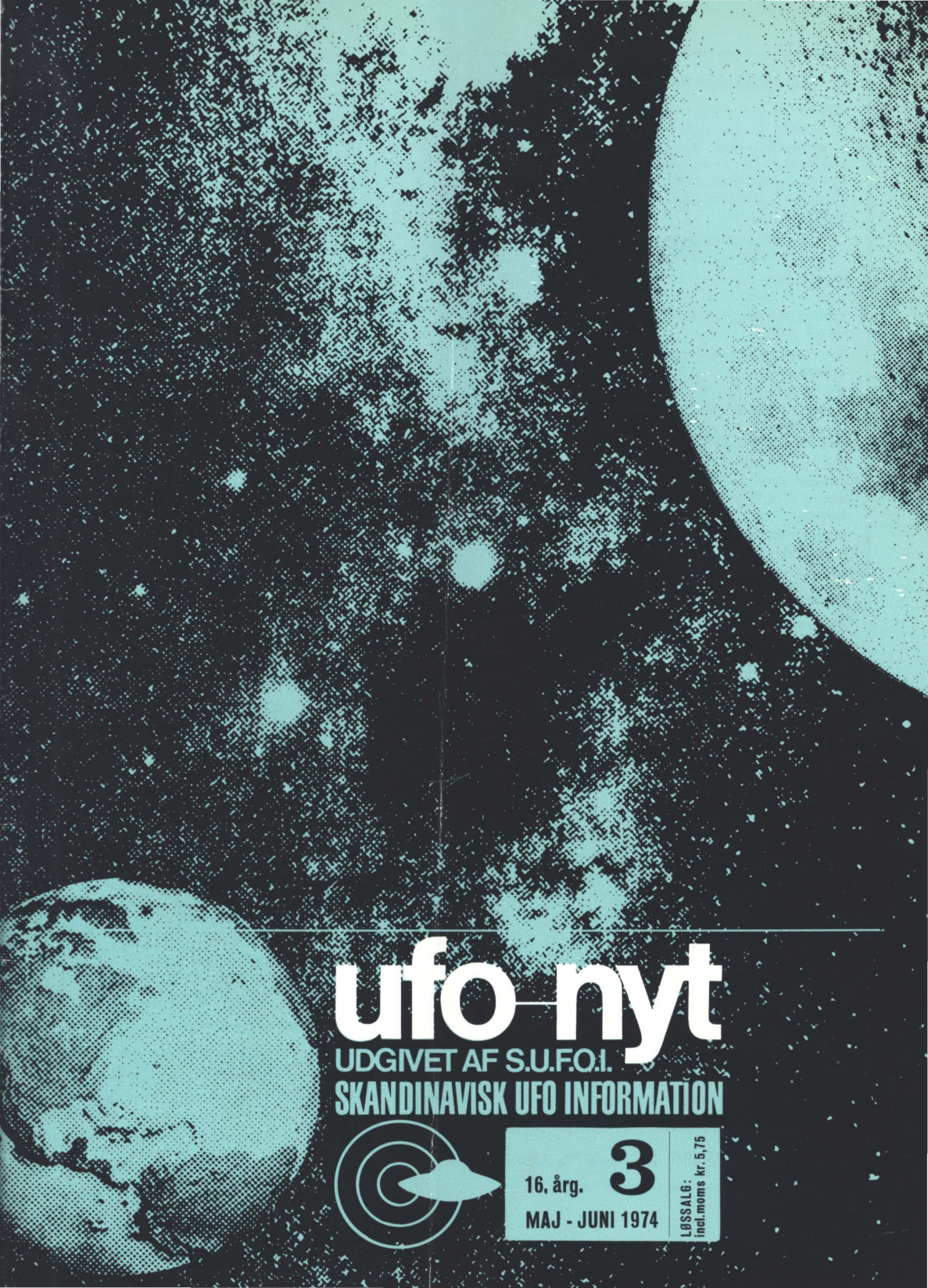

ufo nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.
SKANDINAVISK UFO INFORMATION

16. årg.

3

MAJ - JUNI 1974

LØSSALG:
incl. moms kr. 5,75

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOI er en selvejende institution, der har til formål at udbrede kendskabet til UFO'er – uidentificerede flyvende objekter – ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed, samt at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne.

SUFOI ledes af

Forretningsudvalget samt Repræsentantskabet

Forretningsudvalget består af syv medlemmer og vælges af repræsentantskabet. Forretningsudvalget forestår den daglige ledelse af SUFOI.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

S.U.F.O.I. og „UFO-NYT“

De i „UFO-NYT“ offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

FORRETNINGSUDVALGET

Formand: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

Kasserer: Erik B. Johansen, Bækgården 16, 2620 Albertslund, tlf. (01) 64 16 01.

Sekretær: Walkie-Talkie central og alarmeringstjeneste: Xavier P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (01) 86 16 77.

Repræsentant for UFO-NYT: Iver O. Kjems, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Udvalgsmedlem: Fl. Ahrenkiel, Niels Bohrs Allé 12, 2860 Søborg, tlf. (01) 67 38 70.

Udvalgsmedlem: Knud Dyring Pedersen, Ordrupdalvej 30, 2920 Charlottenlund, tlf. (01) OR 1999.

Udvalgsmedlem: Finn Nielsen, Absalonsvænget 1, Ramsømagle 4621 Gadstrup, tlf. (03) 39 04 51.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale beløbet (D.kr. 35,00 for et kalenderår) til regnskabskontorets giro-nr. 11 77 25; det kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet.

Adresseændringer og reklamationer over uregelmæssigheder vedrørende bladets tilsendelse bedes rettet til det lokale posthus.

Næste nr. af UFO-NYT udk. omkr. 1. august

REPRÆSENTANTSKABET – UFO-NYT

Ansvarshavende redaktør: Iver O. Kjems, (adresse: se under forretningsudvalg).

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.

Redaktionssekretær: Fl. Ahrenkiel, Niels Bohrs Allé 12, 2860 Søborg, tlf. (01) 67 38 70.

SUFOI's REGNSKABSKONTOR: (giro 11 77 25) Erik Benny Johansen, Bækgården 16, 2620 Albertslund, tlf. (01) 64 16 01.

SUFOI's EKSPEDITION:

Allan Stenaee, Rævebakken 4, Jyllinge, 4000 Roskilde, tlf. (03) 38 96 13.

SUFOI's RAPPORTCENTRAL:

Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFOI's EFTERFORSKNINGS-AFDELING –

Repræsentant for Lolland-Falster:

Ole Henningsen, Duegård, Volshave, 4920 Søllested, tlf. (03) 94 11 69.

INFORMATIONSAFDELINGEN:

Peter A. Hansen, Erica-parken 61, 2. sal, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

SUFOI's FOREDRAGSAFDELING –

Repræsentant for København: John Petersen,

Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør, tlf. (01) 53 10 35.

SUFOI's ARKIV og UDKLIPSCENTRAL:

Stig Holst Christiansen, Norgesvej 11 C, st., vær. 2, 2800 Kgs. Lyngby.

FOTOAFDELING:

Knud Dyring Pedersen, Ordrupdalvej 30, 2920 Charlottenlund, tlf. (01) OR 1999.

Repræsentant for Sjælland: Finn Nielsen, (adresse: se under forretningsudvalg).

Repræsentant for Fyn: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.

Repræsentant for Nordjylland: John Juhler, Nørholmsvej 313, 9000 Aalborg.

Repræsentant for Midtjylland (8000-området):

Ole J. Knudsen, Høegh Guldbergsgade 51, 8000 Århus C, tlf. (06) 13 20 54.

Repræsentant for Sønderjylland:

Kai E. Møller, Felsted Vestermark, 6200 Aabenraa, tlf. (04) 68 51 50.

Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik,

Arm. Hansensvej 11, N – 5030 Landås, tlf. (05) 28 01 26.

Norsk UFO Center, Rapportcentral, tlf. (05) 28 01 26.

Artikler fra UFO-NYT må kun gengives med tydelig kildeangivelse: UFO-NYT – Skandinavisk UFO Information. Reg. nr. 3148/3149.

INDEHOLDER bl. a.

Politi-rapporter	85
Besøg af et UFO i Argentina	91
Videnskab og rumfart	96
SCANDI-hjørnet	101
Diverse	106
Rapport-hjørnet	106
Boganmeldelser	115

POLITI-rapporter

UFO'ernes store „gæstespil“ over flere af USAs stater i efteråret 1973 gik langt fra upåagtet hen. Som vi omtalte på bagsiden af nr. 1/74 var emnet oppe i TV, og nogle af de mest sensationelle beretninger blev også omtalt i de fleste amerikanske blade. I UFO-NYT har vi bragt artikler om Pascagoula-tilfældet (nr. 6/73 og 1/74) og helikopterjagten (nr. 1/74); og her vil vi koncentrere os om en lille del af de mange beretninger, der blev afgivet af politifolk.

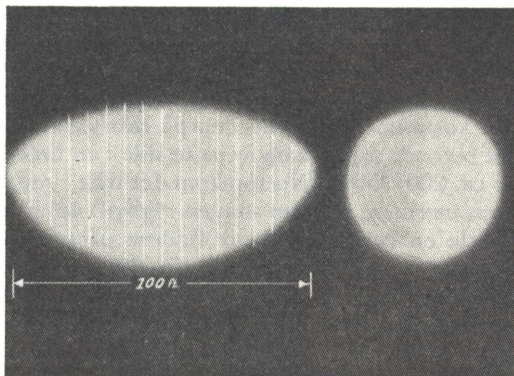
Samtidig må vi måske benytte anledningen til at rette en indtrængende appel til alle danske politifolk, som måtte læse dette: Har De selv iagttaget noget – så vil vi meget gerne høre herom. Får De henvendelser fra andre (– og mange vil føle det naturligt at kontakte politiet, hvis de oplever noget, de ikke kan forklare) – så be'r vi så mindeligt om at måtte få besked (helst hurtigst muligt). Det er vigtigt for os at få rapporter ind, og vi kan garantere fuld anonymitet, hvis vidnerne ikke ønsker omtale.

UFO rendez-vous over Long Island

Den 6. november 1973 ved 21-tiden sad betjentene Gary Steinberg og Thomas Brown i deres civile patruljevogn på en parkeringsplads med fronten vendt mod øst. Begge betjente var fra politiafdelingen i Freeport, Long Island. Brown kørte en trehjulet scooter, men da den ikke havde noget opvarmningsanlæg havde han sat sig over i vognen til Steinberg, så han kunne få varmen over en kop kaffe. Efter et kort stykke tid var gået, bad Steinberg Brown om at kigge op på himlen. nær en antenne på en bygning, og spurgte hvad dét var. Brown så mod det udpegede – et klart lys, og mente, at det sikkert var politihelikopteren fra Nassau amt. Steinberg bad Brown se igen, hvilket denne gjorde. Der var ingen røde og grønne positionslys, som der skulle være på et fly – kun en stor, tæt kugle af lys, og den stod uden at bevæge sig. De blev begge enige om, at det ikke kunne være politihelikopteren, da det skarpe spotlight den plejede at benytte, ville lyse nedad så man kunne undersøge dokkerne og søpromenaden. De iagttog lyset i mellem 5 og 10 minutter til det langsomt begyndte at bevæge sig mod sydøst.

Steinberg ville undersøge fænomenet nær-

mere og bad Brown forlade patruljevognen, men holde sig i radiokontakt med ham. Han kørte derefter i retning af lyset, men tabte det for et øjeblik af syne bag nogle fabrikker. Brown kunne stadig se det og dirigerede Steinberg over radioen, indtil han selv tabte det af syne. Da Steinberg første gang så lyskuglen, anslog han at den kun var 3-4 gader væk fra parkeringspladsen.

Artiklens forfatter, Dick Ruhl, en af APROs interviewere i Long Island-området, har her tegnet UFO'et, som blev iagttaget fra Freeport. Bemærk lysopdelingerne, der viste sig på genstanden, da det mindre UFO var gået ind i det store. Genstanden blev set fra to forskellige vinkler af flere politifolk.

Dick Ruhl (th) interviewer her betjentene Gary Steinberg (i bilen) og Thomas Brown (i midten) om deres observation den 7. november 1973.

Steinberg fulgte Browns anvisninger og kørte mod og ind på Meadowbrook Parkway på vej mod syd. Lyset befandt sig på Steinbergs venstre side og ca. 800 m foran ham over et sumpet areal. Det satte farten ned og stoppede så helt. Patruljevognen halede ind på det og da Steinberg var omkring 100–130 m fra det kørte han ind i vejsiden på rabatten. Lyset befandt sig på hans venstre side i en højde af ca. 200–250 m. Nu forekom det ikke rundt, men nærmere af form som en rygby-bold. Det havde en rund bund, var fladere på oversiden og syntes at være mindst 30 m langt. Steinberg iagttog det i 10–15 minutter. Det svævede der bare. Det glødede med en sølvagtig, blålig farve og ind imellem fik det et pulserende gul-rød farvetone. Efter at have iagttaget det i yderligere 10 til 15 minutter begyndte objektet at bevæge sig afsted i en sydvestlig retning, steg lidt højere, bevægede sig omkring et par kilometer og stoppede så. Dernæst bevægede det sig endnu et par kilometer meget langsomt og dalede lidt nedad. Han anslog det til at være i nærheden af Jo-

nes Beach området, men stadig over sumparealerne. Igen stoppede UFO'et. På dette tidspunkt befandt det sig til højre eller vest for Meadowbrook Parkway.

Et andet, men mindre, UFO kom nu fra Steinbergs højre side, enten ude fra sumparealerne eller op fra vandet. Det bevægede sig langsomt hen mod det større UFO, der igen begyndte at bevæge sig langsomt. Det lille UFO nærmede sig nedefra og enten hæftede sig på bunden af det store UFO, eller forsvandt ind i dette. Det lille UFO var mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{2}$ så stort som det store. Da UFO'erne „smeltede sammen“, faldt det store UFO's lysstyrke i sektioner, den ene efter den anden, ca. 16 sektioner ialt. Så så det ud som om kraften eller lysene kom igen, uden dog at nå samme styrke som tidligere, og objektet forsvandt i sydvestlig retning i løbet af 2–3 sekunder.

Betjent Steinberg så et jetpassagerfly flyve i nærheden af objektet, og sammenlignet med UFO'ets hastighed syntes flyet at stå stille. „Der var ingen tøven i objektets start. Det for

bare afsted med ca. 20 gange et jettflys hastighed“.

Steinberg vendte tilbage til Main Street, hvor Brown ventede på ham, og da Steinberg sagde: „Tom, du vil næppe tro, hvad jeg lige har set,“ svarede Brown: „Jeg vil tro næsten alt, – jeg ved, at jeg så et eller andet.“

De vendte tilbage til hovedkvarteret til vagtskiftet ved 24-tiden og gik ind i opholdsrummet, hvor de løb på en anden politi-officer. (Denne afslog at lade sig interviewe og opgive sit navn. Navnet er dog senere blevet oplyst og interviewerens talte med vedkommen-de pr. telefon. Han benævnes her med X.) X sagde: „Jeg skal sige jer nøjagtigt, hvad I så!“ (Steinberg og Brown havde endnu intet sagt om observationens detaljer) Steinberg gengav X's vidnesbyrd som følger: „Jeg var nede ved enden af Hudson Avenue og jeg så dette store skinnende lys, der var på størrelse med en basketball oppe på himlen – det stod der bare. Jeg iagttog det i ca. 10 minutter. Jeg havde det på linie med masten på en sejlbad, – denne lå fuldkommen stille og objektet rørte sig ikke ud af stedet. Så startede det, satte farten ned, bevægede sig atter og et eller andet nærmede sig det bagfra, forsvandt i det, og det så ud, som når man ser skyggen henover månen ved månefaserne. Så bevægede det sig væk.“

Her har vi to iagttagelser fra forskellige synsvinkler. Steinberg så det fra siden og X så det forfra. X rapporterede også, at efter svækkelsen af lyset kom dette atter igen med fuld styrke, hvorefter UFO'et stak afsted. Betjentene diskuterede den mulighed, om objektet kunne komme fra rummet.

Vejret var fuldstændig klart, og jettfly kom og gik fra Kennedy Lufthavnen. Der var ingen lyde fra objekterne. Steinberg var tilknyttet en helikopterafdeling, og han sagde, at objektet afgjort ikke var en helikopter eller et fly, som han før havde set. Han gentog, at UFO'et var mindst 30 m langt og det lille UFO omkring 8 m og havde samme form og udseende. Steinberg havde fået indtryk af, at det store UFO var et transport-fartøj eller moderskib, og at det lille ikke kunne flyve større distancer ved egen kraft. Dette er dog

ren spekulation. Han følte, at det var på ud-kig efter det lille UFO og ikke nøjagtig vidste, hvor det befandt sig. Han baserede disse indtryk på det store UFO's bevægelser. Han tænkte, at det lille enten befandt sig langt nede i vandet for at foretage en eller anden form for reparation, eller at det ventede på et bestemt tidspunkt, hvor det kunne mødes med moderskibet.

Den 37-årige Steinberg har været politi-mand i 14 år og er kendt for sin store tapperhed og nøgternhed. Alligevel understregede han, at han aldrig ville vove sig nærmere, hvis han nogensinde igen så et UFO.

Der skete en mærkelig ting med patruljevognen. Efter observationen bemærkede Steinberg, at billyset ikke var så klart som da han begyndte jagten på UFO'et. Lyset var ustabil et stykke tid, som om akkumulatoren var blevet drænet for kraft. Han mente, det kunne skyldes en defekt dynamo, men efter et stykke tid fungerede alt igen normalt.

En anden interessant ting, der bør medtages er, at en ung dame ved navn Mary E. A. Bruschini fra East Norwich, Long Island, så et objekt af samme form over the Mutton-town Bird Preserve på vej 106 ved 01.30 tiden den 6. november. Hun var på vej nord-på, og var næsten hjemme da hun mod vest så hvad hun antog for at være et astronomisk fænomen à la en formørkelse eller et andet naturfænomen, der hører hjemme på himlen. Hun stoppede bilen og steg ud for at se efter denne „skønne ting“, som hun udtrykte sig. Hun nærede ingen frygt, da hun ingen anelse havde om, hvad det var hun så. Objektets farve var dyb fuscha (?) og det var på størrelse med solen ved solnedgang. Hun kørte videre og prøvede ved hjemkomsten at få familien ud af sengen for at se dette syn. De afslog, mente hun så syner og sov videre.

Miss Bruschini vendte tilbage til området og opdagede, at lyset var forsvundet, men havde efterladt en lyserød rest eller dis, der hang i luften, hvor det havde været.

Mærkelig nok så hun åbenbart objektet eller et lignende 19½ time før de tre betjente fra Freeport.

Kilde: *The Afro Bulletin*, jan./feb. 1974/
Fl. Ahrenkiel.

Dråbeformet UFO set af politifolk

Fra patruljebilen observerte de to menn i overrasket taushet et mystisk hjerteformet UFO, som sendte ut en skarp lysstråle mens den svevde stille over et skogsholt i nærheten.

Det mystiske objekt som hadde 12–15 røde lys på, hang ubevægelig på himmelen i ca. 90 sek. Da gikk lysene ut, og UFO'et tok plutselig av.

„Jeg har aldri sett noe lignende i hele mitt liv“, sa Robert Bugjo, 37 år, som har vært i Pennsylvania state politi i 16 år.

Korporal Bugjo og menig Paul Cutrufello, 24 år, oppdaget objektet over Pennsylvania State's Delaware County leiren i Middletown kommune da de var på patrulje kl. 2.15 om morgenen den 4de oktober 1973.

„Disse mennene er trenede observatører, og hvis de sier at de så noe, da så de noe“, sa kaptein Stanley Kramer, – deres chef.

„Disse mennene er pålitelige, ved sine 'fulle fem' og ikke overspente.“

Korporal Bugjo sa til ENQUIRER: „Jeg kikket tilfeldig opp mot himmelen da jeg la merke til denne tingen ca. 400 meter over leiren. Vi stoppet bilen øyeblikkelig og koblet ut motoren og lysene. Jeg syntes den så ut som en tåre i faconen og den hadde røde lys halvveis rundt på baksiden. Jeg så mange fly da jeg var i hæren, men dette var ikke noe fly.“

Den lavet ikke noen lyd. Den bare svevet stille med denne strålen av hvitt lys som gikk ned på bakken fra frontpartiet av den“.

Menig Cutrufello sa: „Objektet var hjerteformet, og ut ifra plasseringen av de 12–15 lysene, vil jeg si at den hadde omtrent samme størrelse som et 747-fly. Men det var avgjort intet fly. Vi observerte det i omkring 90 sek., og da begynte objektet å drive vekk. Lysene gikk ut. Så hørte vi en svak lyd, og derefter tok den av mot øst i kolossal hastighet og forsvant.“

Korporal Bugjo la til: „Det kunne ikke være annet enn et UFO. Etter at jeg hadde analysert alle muligheter, om det var fly eller

helikopter, lurte jeg på om det var en ballong. Men det kunne ikke ha været en ballong fordi vi hørte motorlyd, og hva det nu var, beveget det sig altfor fort til det å være.“

De to politimennene lavet en rapport på hendelsen og sjekket den nærliggende Philadelphia International flyplassen.

„Der var ingen fly i det området, på dette tidspunkt“, kunne Matthew Oates, sjefrepresentanten for the Federal Aviation Administration's og kontrollør ved flyplassen, fortelle.

Jack Acuff, president i NICAP, en uprofittabel vitenskapelig og oplysende gruppe, sa: „Politifolkene var gode vitner. Ved eliminasjonsmetoden utledet de mulighetene av ballonger, helikoptere, fly og reflekser på himmelen. Tilbake blev en ukjent – et UFO!“

National Enquirer, dato ukendt (formentlig okt./nov. 1973).

Til norsk v/ Finn Morten Kalvik.

Masseobservation af UFO-bølge: Politibetjente vidner til UFO'er

Mystiske overflyvninger af UFO'er blev set over to sydstaten i USA i efteråret, og det medførte, at politiet blev oversvømmet med telefonopringninger fra en rådvild befolkning. Avisen National Enquirer sendte et hold journalister med fotografer til syv af byerne for at udrede historien. Journalisterne fandt bl. a. frem til ca. en halv snes politifolk, der personligt havde set UFO'erne. De gav følgende beskrivelser:

„En slags fremmed liv – et rumskib“ ... „Et aflangt objekt med en blød, hvidlig ud-

stråling“ ... „Ikke nogen almindelig flyvende maskine.“ Således beskrev de forbløffede betjente den mystiske bølge af UFO'er, som de så stryge henover nattehimlen over Alabama og Georgia den 8.-9. september 1973. Hovedparten af politiets observationer fandt sted i de tidlige morgentimer, hvor de fleste mennesker lå i deres senge.

Men allerede weekenden før havde hundreder af beboere i Georgia og Alabama oversvømmet myndighederne med rapporter om tilsvarende observationer. Enquirer fandt frem til 11 politibetjente, der havde overværet det usædvanlige skuespil.

Jack Barker, en funktionær fra Federal Aviation Agency's afdeling for lufttrafik, sagde, at ingen af UFO'erne var blevet set på FAA's radarsystem, der dækker de to stater. „Vi kender antallet af pålidelige kilder, som har rapporteret observationerne, men vi kan ikke kaste noget lys over, hvad det var de så,“ sagde Barker.

De fleste af politibetjentene var enige om en generel beskrivelse – et hurtigtflyvende, lydløst objekt på størrelse med en basketball og klart oplyst med røde, grønne, orange eller hvide lys, der blinkede eller roterede.

Betjent Sam Taylor fra Georgia fortalte: „Den var aflang, men ikke så tynd, at den kunne kaldes cigarformet. Den forekom fast og udsendte et blødt, hvidt lys.“ Taylor, veteran fra Vietnamflyvninger, så fænomenet i Manchester, Georgia, og sagde at han var komplet i vildrede. „Det jeg så var garanteret hverken et fly, en helikopter eller et naturligt fænomen.“ Da han kom tilbage til hovedkvarteret, begyndte telefonerne at kime, og folk i nabolaget rapporterede, at de havde set et UFO lige over området. „Så var jeg klar over, at det ikke kunne være noget, jeg bare havde indbildt mig,“ sagde Taylor.

Patruljebetjent Billy Clayton fra Carrville i Alabama sagde: „Jeg var ikke i tvivl om, at det var en slags fremmed liv – et rumskib. Jeg spurgte James Smith, der var med i patruljevognen som reservebetjent, om han troede, det var marsmændene, der kom. Han lo bare og sagde, at han ville ikke omtale det,

Disse politibetjente så alle det samme UFO i Carrville, Alabama. Fra venstre mod højres ses Wayne Sexton og Stephen Segrest fra Tallassee politiet, Billy Clayton fra Carrville-politiet og James Smith, reservebetjent fra Carrville.

da folk så ville anse ham for tosset!“. Smith holdt ord – til Enquirer ville han kun sige, at Claytons ord også gjaldt for ham.

Steve Segrest og Wayne Sexton, patruljebetjente fra nabobyen Tallassee, iagttog objektet sammen med Clayton og Smith. „Tidligere var jeg ret skeptisk mht. disse ting,“ sagde Segrest, „men nu er jeg knap så skeptisk. Vi så et eller andet objekt dér i luften, og jeg tror ikke på, at det var fremstillet af mennesker.“ Sexton forklarede: „Det måtte være et UFO af en eller anden art. Der var simpelthen ingen muligheder for, at det kunne være noget, vi kender til.“

Sergeant Mid Giles fra politiet i Notasulga i Alabama fortalte: „Da det pludseligt skød afsted, indså jeg, at det ikke kunne have været en vejrballon, som jeg først troede. Jeg er overbevist om, at det ikke var nogen almindelig slags flyvende maskine.“ Hans kollega Jim Reynolds sagde: „Jeg har ikke troet på UFO'er før denne nat, men nu er jeg noget tvivlrådig og forvirret.“

Betjent Al Baker fra Auburn, Alabama, der også var vidne til observationen, sagde: „Når folk fortalte mig, at de havde set et UFO, regnede jeg det kun for en bunke nonsens. Men nu må jeg indrømme, at disse tin-

gester eksisterer.“ Betjent Jack Walton, der også er fra Auburn politiet, forklarede: „Jeg vil ikke sige, at det var en flyvende tallerken med små grønne mænd. Men det var en slags UFO. De andre betjente grinede kun af mig og sagde, at jeg havde set syner. Det gjorde mig vred, jeg ved hvad jeg så!“

Betjent Dave Maddux fra Lanett sagde: „Først troede jeg, at det var en stjerne jeg

så, måske forvrænget af varmedisen. Men så begyndte den at bevæge sig, først ned mod jorden, så op igen og forsvandt så over en bakke.“ Sergeant Wayne Meadows, også fra Lanett, bekræftede, at det hverken kunne have været et fly, en helikopter, ballon eller stjerne.

National Enquirer 4/11-1973.

/Fl. Ahrenkiel.

Flyvende tallerken jagtede militærpoliti med 160 km i timen

To temmelig rystede MP'ere fortalte, at et „tallerkenformet flyvende objekt“ dykkede ned mod deres patruljevogn og tvang dem væk fra vejen under en natlig forfølgelse med 160 km i timen henover en forladt U.S. luftbase.

Den mærkelige hændelse fandt sted på Hunter Air Force Base, nær Savannah i Georgia, inden for de samme 48 timer, hvor en UFO-bølge blev rapporteret over Alama-Georgia grænsen, 480 km defra.

„Jeg troede den ville ramme os, eller i det mindste smadre det blå politily på taget af vor patruljevogn,“ sagde den 23-årige MP'er Randy Shade. „Jeg holdt foden på speederen, vi kørte mere end 160 km i timen – og koncentrede mig om at holde bilen på kørebanen. Men jeg kunne knap se ud gennem forruden på grund af de røde og hvide lysglimt, der kom fra tallerkenens lys, kun ca. 1 m over os.“

22-årige Burt Burns, Shades kollega og med i bilen, fortalte videre: „Jeg var rædselsslagen, da tallerkenen forfulgte os. Jeg kravlede sammen under instrumentbrættet og ventede bare på, at den skulle ramme vores lys på taget. Tallerkenen selv var ikke oplyst, men vi kunne tydeligt se dens omrids i skæret fra de pulserende og glimtende lys under den. Den var næppe mere end knap 1 m over os, og jeg vil anslå dens størrelse til mellem 15 og 23 m i diameter.“

Over næsten 1,6 km fór patruljevognen hen over de yderste taxibaner (manøvrerings-

baner for fly) på Hunter Air Force basen. UFO'et gjorde Shade så nervøs, fortalte han, at han kørte af vejen i et vinkelret sving og stoppede inde på græsset, hvorefter UFO'et igen steg op i trætophøjde og dernæst forsvandt i det fjerne.

Tilfældet fandt sted tidligt om morgenen den 8. september, da de to MP'ere fra hæren var på en rutinemæssig sikkerhedspatrulje på Hunter, en forladt base, der snart skulle nedlægges helt.

Burns, tidligere leder af en helikopterbesætning, fortalte, at de først så en gruppe lys på himlen, ca. 600 m oppe. Lysene bevægede sig henover himlen med glimtende røde og orange, blå og hvide lys. UFO'et forsvandt bag nogle træer, men 15 minutter senere, omkring kl. 02.45 vendte UFO'et tilbage. Efter at have svævet ved den ene ende af en øde startbane med glimtende lys, begyndte den at bevæge sig hen mod patruljevognen.

„Da den kom nærmere, kunne vi se at lysene var grupperet under et metallisk, tallerkenformet legeme,“ sagde Shade, „tallerkenen gav ingen lyd fra sig, og jeg kunne ikke se noget der kunne ligne køjer eller vinduer. Den var frygtindgydende. Vi sad der bare, forbløffede!“

En talsmand fra basen, løjtnant David Anderson, siger: „Der er ingen officiel forklaring på, hvad det var. Intet viste sig på radaren!“

National Enquirer 4/11-1973.

/Fl. Ahrenkiel.

Besøg af et UFO i Argentina

af Pedro Romaniuk.

Pedro Romaniuk er forsker på kernefysikkens område, af meteorologi samt af parapsykologi og extraterrestrisk videnskab.

Han har holdt foredrag om disse emner i radio, fjernsyn og offentlige klubber. Han er tidligere flyveofficer, med mere end 11.000 timers aktiv flyvning (siden 1942) og har medvirket som ekspert ved det Argentinske flyvevåbens havarikommission. Han er nu direktør for Argentinas „Cosmobiofysiske Institut til Undersøgelse af Extraterrestrisk, Paranormalt og Atomær virksomhed“.

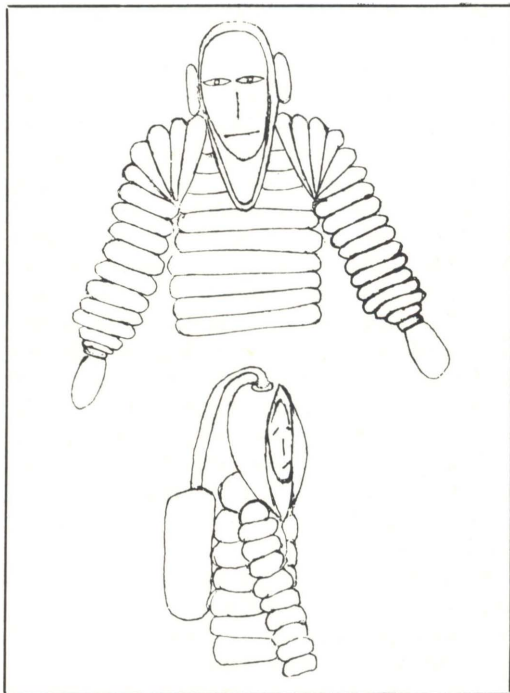
Den 30. december 1972, kl. ca. 22.30, sad hr. V. M. og drak maté ca. 6 meter fra sin lille „ranch“, der var bygget af tømmer og bølgeblikplader. Han havde lige spist til aften og sad nu ved en lille kogeplade med teen. Ved siden af ham lå en hund på ca. 4–5 år, og en kat, som slikkede sine tre killinger. Han sad og lyttede til en transistorradio, den type som går på små batterier, da den pludselig begyndte at blive svagere. Han vendte og drejede den et par gange og tænkte samtidig, at batterierne måske var brugt op, men da han ikke kunne komme videre med det problem, slukkede han radioen.

I samme øjeblik hørte han en kraftig summen, som han beskrev som den, der kommer fra en stor sværm af ophidsede bier, men dog meget mere intenst. Denne summen voksede, og han blev nu klar over, at lyden kom ovenfra. Han kikkede op og så et lys, som blev kraftigere og kraftigere, og midt i dette så han en enorm genstand med meget tydeligt omrids.

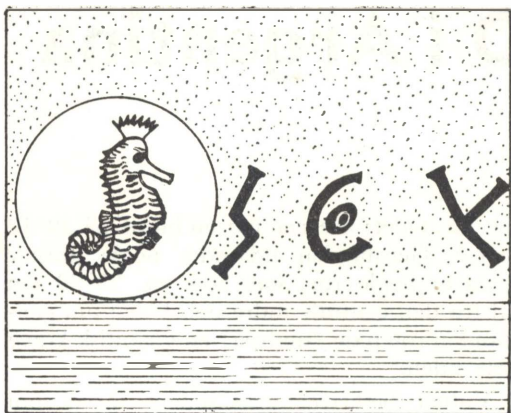
Ifølge beregninger under rekonstruktionen af observationen, skulle objektet have en diameter på 20–25 meter. Hr. V. lagde mærke til, at den forblev hængende lige ovenover en høj med Eucalyptus, som der var mange af

der på stedet; træerne når en højde på 10–12 meter. Genstanden udsendte nogle gnister gennem nogle rør, som stak ca. 25–30 cm ud fra den centrale indre del. Uden om genstanden roterede (midtpå) en gigantisk krave hele tiden.

Vidnet beskriver genstandens farve som „rød-orange til henimod bordeaux“. Han kunne se en oval kabine i den øverste midterste del, helt og kraftigt oplyst og i hvilken der var to store vinduer, og ved det ene så han en person. Han kunne se denne person fra bæltet og opefter, og personen var iklædt en mørkegrå dragt, sammensat af „pøl-

Den „øppustelige“ dragt, besætningsmedlemmerne var iført.

„Søheste-emblemet“. Den øverste (prikkede) del var himmelblå, mens den nederste (stribe) var gylden.

ler eller cylindre som var hægtet sammen“ og som fik den til at ligne en oppustelig dragt af den art, som astronauter bruger. (se ill. 1.)

Hovedet var dækket af en dykkerlignende hjelm fra hvis øverste del stak en slange, som endte i en beholder, han havde på skuldrene.

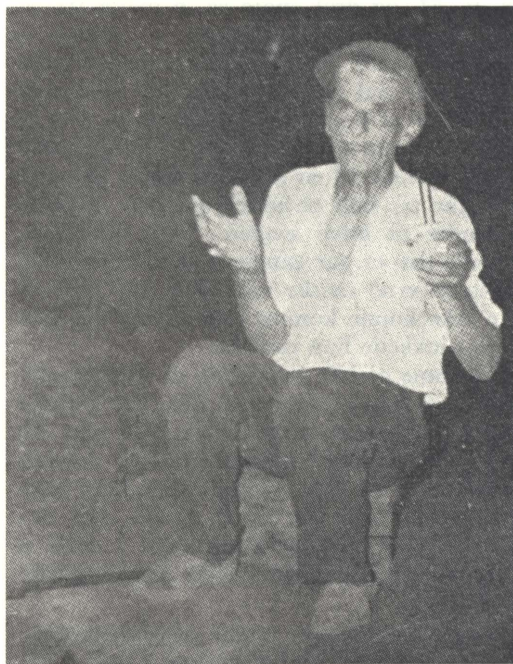
Fartøjet forblev imidlertid stationært over ham i 10–12 meters højde. I det øjeblik hr. V. så besætningen, kom der en „jetagtig strøm af gnister“ fra den side, som vendte bort fra hr. V, og samtidig begyndte fartøjet at hælde nedad i retning af vidnet, således at han nu tydeligt kunne se den oplyste kabine. Samtidig viste der sig endnu et besætningsmedlem, som stod og kiggede ud lidt over den først observerede person, begge med samme træk og samme dragter. Ansigtet på besætningsmedlemmerne blev beskrevet som med opspilede øjne, som stirrede ufravigeligt og gav et indtryk af dybde; munden var en fin streg, og vidnet husker ikke at have set hverken næse eller ører.

Mens genstanden hang skråt, kunne hr. V. også se, at bag de vinduer hvorigennem de to medlemmer kiggede, var der to andre vinduer, og mellem disse kunne han skelne et banner, som han benævnte det; eller et flag eller emblem, som var himmelblåt i den øverste del. Til venstre her var billedet af en sø-

hest med en krone på hovedet og ved siden af den forskellige tegn og symboler. Den nederste del af emblemet var gyldent. (se ill. 2) Ligeledes kunne han se en væg i kabinen med en masse, som han sagde, „instrumenter og ure.“

I samme øjeblik som fartøjet var begyndt at hælde i retning ned imod vidnet, udsendte det et kraftigt lysbunt, som ramte lige på moderkatten, og som fik vidnet til at se ned. Dette lys forsvandt lige så hurtigt, som det var kommet. Samtidig blev den summen, han hørte, kraftigere. Fartøjet forandrede farve til blå-grønt og begyndte at forandre retning, fremad og nedad, passerede Eucalyptus træerne og standsede 4–6 meter over jorden.

Nu kunne hr. V. se, at der i den øverste del af kabinen roterede et slags rat. Derefter begyndte fartøjet at bevæge sig i nordvestlig retning, hvor hovedvejen ligger og ligeledes højspændings-kablerne.

Her sidder hr. V.M. med sin mate i hånden, og gentager den hilsen, hvormed han indbød UFO-nauten til at få et krus med.

Tilbage var i luften en kraftig lugt af svovl eller arnica (en lægeurt) som dog fordampede et par sekunder senere. Genstanden forsvandt bag en bakke med træer, i meget lav højde og forandrede hele tiden farve fra rødlig til grønlig-blå.

Hele observationen varede ca. 20 sekunder.

Hr. V.'s første reaktion, da han så besætningen, var slet ikke frygt, for han løftede armen og koppen med mate og inviterede med høj røst besætningen til at komme ned og få mate med ham. (det var før han så det andet besætningsmedlem). (Se ill. 3). Vi må huske, at blandt folk på landet er gæstfriheden et af de typiske træk, og selv om folk kun har lidt mad til sig selv, deler de altid den smule, de har med den, som kommer til deres hus.

I dette tilfælde må vi pege på den fuldstændige mangel på mistro hos vidnet og ligeledes hans mangel på frygt for genstanden og dens besynderlige besætning. Vidnet har intet TV, kan knap læse og skrive og har ikke lejlighed til at komme i biografen. Han lever meget fattigt som husmand uden for byens liv. Han betragtes på egnen enstemmigt som en blid og ærlig mand, der er ydmyg og ikke drikfældig. Han har en ko, som giver ham to-tre liter mælk om dagen.

Ved hvert eneste interview med ham, som blev foretaget mange gange og af flere personer, bad han om ikke på nogen måde at blive genstand for offentlighed.

Dyrenes adfærd over for genstanden var ikke særligt unormal, og de har heller ikke fået fysisk men af det. Kun skal det bemærkes, at da det kraftige lys fra fartøjet slukkedes, forsvandt kattermoderen, men ikke killingerne og hunden. På trods af, at flere folk ledte efter hende i flere dage, kunne de ikke finde hende, hvilket ikke er almindeligt, når et dyr har afkom. Men hun kom dog tilbage omkring den 15. februar med tegn på adskillige forbrændinger. På killingerne og hunden var der ingen eftervirkninger at notere.

Vidnets symptom-forløb

Mens fartøjet befandt sig svævende i luften, følte hr. V. en slags myrekryb i benene,

og også en kraftig rysten (vibration). Denne følelse varede til dagen efter, eller ca. 48 timer og var totalt forsvundet, da der var gået 72 timer.

Tre-fire timer efter at han havde set genstanden, begyndte hr. V. at få kraftig hovedpine, som gik fra midt på panden og til begge tindinger, hvor det dunkede uafbrudt. Hovedpinen blev værre og aspirin hjalp ikke. På ottende-dagen begyndte det at bedres, og 14 dage efter var det totalt forsvundet. På 8. dagen havde hovedpinen også bredt sig til nakken. Den 16. januar 1973 følte han ikke mere smerter.

Ca. 8-9 timer efter oplevelsen fik hr. V. en voldsom diarré, som kom op til otte gange om dagen. Desværre lagde vidnet ikke mærke til, om der var blod i det eller ej. Dette varede i otte dage, indtil han endelig kom over det, ved at tage 4 tabletter „Strepto-carbo-caftiazol“.

Sammen med de nævnte symptomer og i et lignende tidsforløb, havde han voldsomme søsygefølelser; han havde kvalme og kastede op nogle gange, men dette holdt dog op på den 4. dag.

Den 16. januar 1973 observerede hr. V. et unormalt hårfald, og han kunne rykke 170-200 hår ud ad gangen. Dette blev bevidnet af undertegnede (Pedro Romaniuk) og ligeledes den kendsgerning, at vidnet, trods sine 73 år, havde et meget fyldigt hår.

Fra 14.-dagen og fremefter viste der sig i vidnets nakke adskillige røde, kløende pletter, så han hele tiden følte trang til at kradse sig. Den 16. januar talte undertegnede 10 røde og opsvulmede pletter.

Efter hændelsen havde hr. V. enormt besvær med at tale, hvilket blev bevidnet af flere personer og også af undertegnede mens undersøgelsen stod på, skønt vanskeligheden på det tidspunkt næsten var forsvundet.

Ligeledes lagde hr. V. mærke til, at begge hans øjne løb i vand, efter at han havde set genstanden; og samtidig med tårerne kom der nogle „meget fine tråde“, med en diameter omtrent som et hår og med en længde på op til 3 cm. På femtedagen forsvandt symptomet totalt.

Spor og eftervirkninger fra genstanden:

Den egn hvor genstanden blev set er omgivet af Eucalyptustræer på 10-12 meters højde. De fleste grene og blade på disse træer var svedne og brændte, og nogle grene var helt forkullede.

En del grene blev skåret af og sendt til den Nationale Kommission for Atomenergi. Senere fik man en mundtlig besked fra denne kommission, men det lykkedes os ikke at få en skriftlig bekræftelse på, at der, i henhold til den foretagne analyse, var total mangel på radioaktivitet.

En anden effekt, som kan tilskrives tilstedeværelsen af fartøjet er, at hr. V. bemærkede, at transistor-radioen svigtede. I almindelighed, når tilstedeværelsen af UFO'er forårsager radio-svigt, sker det i strømkredse og normalt ikke i batteridrevne radioer. Det ville være interessant, om andre forskere kunne sende os oplysninger om tilfælde, hvor batteridrevne radioer har svigtet.

En anden mulig konsekvens (omend ikke bekræftet på nuværende tidspunkt) af fartøjets tilstedeværelse er, at der i en lille flod tæt ved stedet for landingen fandtes mængder af døde fisk. Denne meddelelse kom os i hænde for nogle dage siden. Det mærkelige ved denne hændelse er, at dagen efter at de var blevet opsamlet og lagt i en kasse med is, begyndte fiskene at antage en mørkerød farve. Vi har bedt om, at fem af disse fisk måtte blive sendt til analyse hos Bromatologisk Institut i La Plata.

Analyse og konklusioner med hensyn til førnævnte symptomer og spor:

1): „Myrekryb“: Fornemmelsen af myrekryb eller vibration beskrevet af vidnet er et evident tegn på, at han har modtaget en eller anden type af udladning af elektrisk, elektromagnetisk eller anden stråling, ikke nødvendigvis radioaktiv. I dette tilfælde afviser vi, at der har været radioaktiv stråling, ikke alene på grund af den negative oplysning fra Atom-energi-kommissionen, men også på grund af de symptomer, som vidnet havde fået. (som tydeligt viser absorbtion af en stråling, men i dette tilfælde af ukendt art). Vid-

nets symptomer havde ellers et forløb noget lignende det, som mennesker får, når de har været udsat for radioaktivitet, bortset fra, at han arbejdede videre som til dagligt i de første 45 dage efter hændelsen, og at folk på egnen sagde, at hans helbred faktisk var blevet bedre, og at han endda kunne løfte og transportere byrder, som tidligere var ham praktisk talt umuligt.

Ydermere befinder hans dyr, som var hos ham på det tidspunkt, sig udmærket, undtagen kattemoderen, som kommer sig langsomt efter forbrændingerne, hun har på ryggen, og som er blevet meget nervøs.

2) *Hovedpine*: Denne har vist sig i mange tilfælde, hvor vidner har været udsat for et direkte eller indirekte (sub-kontakt) møde med stråling, udsendt fra genstandene. Desuden er den et klassisk symptom, bekræftet af læger og parapsykologer, som fremkommer som forløber i tilfælde hvor der er tale om extrasensorisk oplevelse (ESP). Undertegnede kan bevidne tilfælde, hvor personer har lidt af de samme symptomer (uden at de har været i kontakt med et UFO) og når symptomerne forsvandt kom der i stedet de såkaldte psi-tilstande.

3) *Diarrhé*: Det er et andet af de symptomer, der nævnes af mange vidner som en af konsekvenserne efter at have været udsat for „vibrations-felter“, der er meget kraftige, ligesom de, der omgiver et extra-terrestrisk fartøj.

4) *Opkastninger*: Se under punkt 3).

5) *Håraffald*: Det er et af de mange symptomer, som fremkaldes af strålings-absorbtion.

6) *Små røde, ømme knopper*: Også et symptom, der hyppigt nævnes af vidner, som har været i nærheden af UFO'er.

7) *Talebesvær*: Det er et symptom, som ikke i almindelighed nævnes af vidnerne. I dette tilfælde er det blevet bekræftet af adskillige personer, inklusive undertegnede under undersøgelsen, skønt besværet da (16. jan. 1973) var blevet betydelig mindre udtalt.

8) *Øjne som løber i vand*: Endnu et symptom, som hyppigt bekræftes af vidner, efter

at de har været tæt på eller blot har set det kraftige lys fra fartøjerne.

Vidnet, hr. V., blev interviewet ved mere end 60 lejligheder, af forskellige personer iblandt hvilke var læger, ingeniører, en sekretær fra regeringen og folk fra politiet. Deres navne figurerer i arkiverne, men de har bedt om, at navnene ikke offentliggøres. Under tegnede fik foranstaltet en dyb hypnose af vidnet, under hvilken der ikke kom nogen modsigelser eller forandringer af det, som vidnet før havde sagt. Det skal pointeres, at i de to følgende dage efter at hr. V. havde været under hypnose, måtte undertegnede gå i seng, fuldstændig udmattet og med kvalme-fornemmelser, opkastninger og blodig diarrhé. Når en person underkastes hypnose, er det almindeligt at hypnotisøren (eller den person, som „slutter kredsløbet“) absorberer en del af det problem, som forsøgspersonen lider af.

Fire personer, som interviewede hr. V. i ikke-hypnotiseret tilstand, havde problemer, der dog udelukkende var reduceret til smerter i leddene.

Trods sine 73 år er vidnets mentale tilstand aldeles glimrende. Detaljerne under det indirekte møde såvel som beskrivelsen af besætningsmedlemmerne og symbolerne på banneret blev gentaget ved mere end 60 lejligheder, uden at der forekom modsigelser. De mange interviews tog nogle dage, og hvert spørgsmål blev besvaret hurtigt, spontant og sikkert. Hændelserne forekom at være prægede i vidnets sind, og denne nøjagtighed forvirrede til tider dem, som undersøgte sagen – især eftersom hele observationen kun havde varet 20 sekunder.

Vi kunne overveje den mulighed, at hr. V. havde været genstand for en mental-projektion, som så kunne være grunden til fastholdelsen af så mange detaljer, som tilsyneladende er blevet ligesom indspillet i hans underbevidsthed. Muligvis er lysbundet, som kom fra genstanden, medvirkende årsag til dette. Vi må erindre om, at man i Sovjetunionen sender laser-stråler til steder i arktisk Sibirien (over mere end 5000 km), som

i brøkdele af sekunder bringer komplette sider af aviser og bøger frem, hvorefter de trykkes fejlfrit på modtagelses-stedet.

Derfor, hvad angår de forskellige analyser og bevisførelser, foretaget på stedet, og også hvad angår vidnet, så accepterer undertegnede, at mødet med fartøjet har fundet sted, og påtager sig hermed ethvert ansvar med sin underskrift.

Man havde senere et mindre interview med vidnet, for at kontrollere hans videre helbredstilstand. Derved fremkom der en yderligere information.

Under dette besøg, mellem den 19. og 21. februar 1973, bemærkedes følgende: Fra ca. den 10. februar mærkede vidnet, at der i højre overmund begyndte at komme nye tænder frem. Det viste sig virkelig, at der var 4 helt nye tænder, to forreste kindtænder og to bageste kindtænder, som på den dag besøget var, havde nået en længde på 2–3 millimeter.

På rent videnskabeligt niveau konstatere-des et parapsykologisk symptom, som begyndte at manifestere sig 45 dage efter (mødet med genstanden). De forskere, som er interesseret i at få detaljer omkring dette paranormale fænomen, som fremkom efter oplevelsen, bedes skrive til:

*Señor Pedro Romaniuk
Casilla de Correo 9
Morón
Provincia de Buenos Aires*

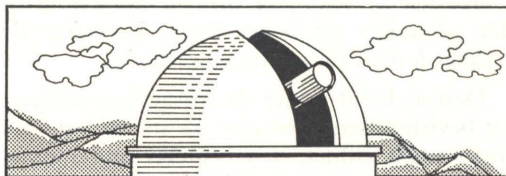
eller til:

*Srta. Jane Thomas
Casilla de Correo 4709
Correo Central
Buenos Aires
Argentina*

Pedro Romaniuk

STENDEK, CEI, Barcelona, marts 1973.

/E. Ka.

Videnskab og rumfart

Nyt fra Mariner 10 og Pioneer 10

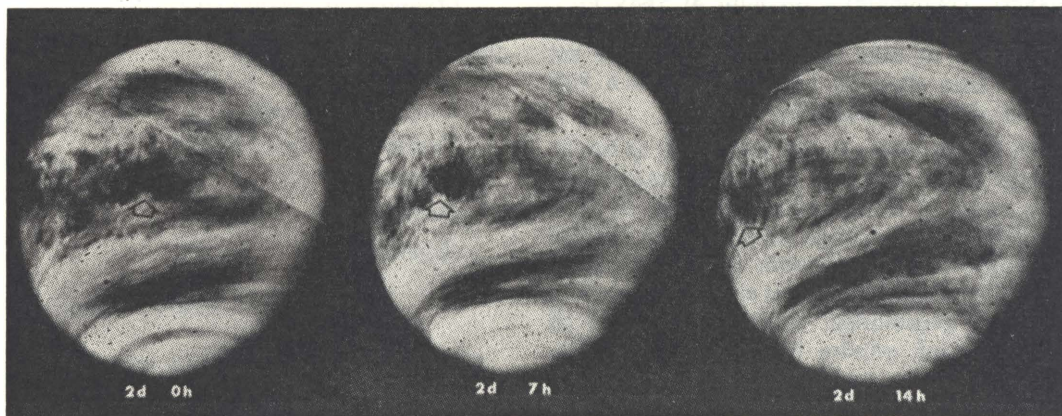
Den 5. februar i år passerede Mariner 10 planeten *Venus*, og den 29. marts kom turen til solsystemets inderste planet, *Merkur*. På jordbanens yderside foregik – og foregår – også spændende ting. Den 4. december passerede Pioneer 10 kæmpeplaneten *Jupiter* og er nu på vej ud af vort solsystem, fulgt af sin tvilling Pioneer 11, der er afsendt ét år senere, men som takket være Pioneers resultater får mulighed for også at slå et smut omkring planeten *Saturn*.

Videnskabsmænd på Caltech's Jet Propul-

sion Laboratory er henrykte over mængden og kvaliteten af de stadig indkommende data fra sonderne. Skønt man endnu kun har nået at sortere og behandle en brøkdelen af de opnåede oplysninger, rummer mange af de opnåede dog nyheder. I særdeleshed har man været begejstrede for og imponeret af de gode TV-optagelser, som det er lykkedes at opnå.

Venus: Efter en fotografisk noget skuffende begyndelse, tog Mariner 10's tvillinge TV-kameraer under og efter selve Venus-passagen nogle virkelig fine optagelser. TV-billeder taget med ultraviolette filtre – og med en opløsningsevne der gjorde, at ting af størrelsesordenen fra 130 km til 20 m i udstrækning kunne skelnes – afslørede, at planetens skylag er meget afvekslende og struktureret. Atmosfæren er fuld af hvirvler og strømninger, der udgår fra ækvator og bevæger sig mod polerne. Man har konstateret højtryksområder omkring ækvator, hvor solvarmen fremkalder strømme i luften, som splitter atmosfærens hovedbevægelser og sender dele af denne ud mod polerne.

Foto 1: Venus' skydække. Mariner 10 tog disse tre fotos, sammensat af en række enkeltfotos, to dage efter sit møde med Venus. Billederne viser karakteristiske, store træk i skylaget, som bevæger sig hurtigt med Venus' retrograde („baglæns“!) rotation. Billedfeltets diameter er ca. 1.000 km, og der er 7 timer mellem de tre optagelser (henholdsvis 2 dage og 0 timer, 2 dage og 7 timer og 2 dage og 14 timer efter mødet).

Dette område ved ækvator er ca. 60° bredt og viser ringformede og sekskantede strukturer, hvoraf nogle af mere end 30 km i diameter og synes at være en parallel til områder i jordatmosfæren, hvor der er konvektionsstrømme. En betydningsfuld afvigelse fra jordatmosfæren er den øjensynlige mangel på hvirvelstorm-områder. Venus-skyernes overflade er bemærkelsesværdig glat og jævn. Infrarød radiometer data bekræftede, at der ikke er nogen mærkbar forskel i temperatur mellem Venus' dag- og natside.

Billeder af atmosfæren, taget med 24 timers intervaller, viser at skydækket bevæger sig med hastigheder omkring 350 km/t langs Venus' ækvator. Dette giver atmosfæren en rotationstid på ca. 4 døgn, mere end 50 gange hurtigere end planetens egenrotation. Atmosfærehastigheden i polområderne er anslået til omkring 720 km/t. Atmosfæren nordligere end 50–60° bevæger sig derfor væsentlig hurtigere end i ækvatorområdet.

Tre lag er blevet påvist i atmosfæren. Et flerdobbelt dis- eller tågelag ca. 70 km over overfladen, et andet, mere afgrænset lag i ca. 60 km højde og et tredje lag mellem 30 og 60 km over overfladen. Atmosfæren er væsentlig tættere end Jordens. I en højde af 60 km over Venus-overfladen svarer tætheden til jordatmosfærens i ca. 12 km's højde. Den maksimale temperatur i skytoppene målt til $\div 24,5^\circ\text{C}$ og nær planetkanten til $\div 53^\circ\text{C}$.

Magnetometer-målinger afslørede, at Venus' magnetfelt må være mindre end 0,05 % af jordens magnetfeltstyrke.

Målinger med de ultraviolette spektrometre afslørede betragtelige mængder brint i atmosfæren, ligesom også ilt, kulilte og helium er blevet påvist – kulilte endda i ret betydelige mængder.

Venus' masse bestemt fra Mariner 10 data er en smule mindre end udregnet fra Mariner 5's data, men bestemmelsen er til gengæld 2 til 5 gange mere nøjagtig, svarende til den nøjagtighed, som Jordens masse er bestemt med. Det er også tydeligt, at Venus er væsentlig mere kugleformet end Jorden – afvigelsen fra kugleform er ca. 100 gange mindre for Venus' vedkommende.

I denne forbindelse kan nævnes, at et team af videnskabsmænd fra Jet Propulsion Laboratory har prøvet at kortlægge Venus ved hjælp af NASA's store radioteleskop i Goldstone i Mojave ørkenen. De fandt frem til, at Venus var lige så fuld af kratere på overfladen som vor egen måne. Nogle af de største kratere havde en diameter på mere end 320 km, andre en diameter på mellem 32 og 86 km. Alle kratere var relativt fladbundede og mindre end 1700 m dybe.

Merkur: Som den inderste af planeterne er Merkur yderst vanskelig at observere og måle på fra Jorden. Under selv de bedste observationsbetingelser forekommer den kun som en tåget skive i kikkerterne. Mariner 10 passerede i en afstand af kun 650 km fra planeten den 29. marts, og nogle af gåderne ved Merkur fandt deres løsning – andre blev mere gådefulde!

Sondens billeder viste Merkurs overflade som gråsort, fuld af kratere og alt andet end indbydende. „Den er som månen – og alligevel ikke“, sagde Donald E. Gault, en af videnskabsmændene ved Mariner-projektet. Billederne viser, at Merkurs kratere er meget flade og mere tyndvæggede end månens og mest ligner store stegepander – måske nedbrudt af endnu ukendte erosionsprocesser. Øjensynlig skyldes hovedparten af kraterne meteor- og meteoritnedslag.

Den største overraskelse ved Merkur var dog påvisningen af et svagt magnetfelt, ca. 1 % af Jordens, samt en yderst tynd atmosfære bestående af helium, argon og muligvis andre gasser. Atmosfærens tæthed er mindre end 0,1 % af Jordens atmosfære.

Skønt jordens magnetfelt tilskrives planetens rotation i forbindelse med en flydende jernkerne, synes Merkur at rotere alt for langsomt til at producere sit magnetfelt på tilsvarende måde. Ligeledes byder tilstedeværelse af atmosfære på vanskeligheder – man kan ikke i dag forklare, hvordan dette kan være muligt.

Dagtemperaturen på Merkur er høj, sandsynligvis omkring 400°C , d.v.s. at f. eks. vil smelte på planetens overflade.

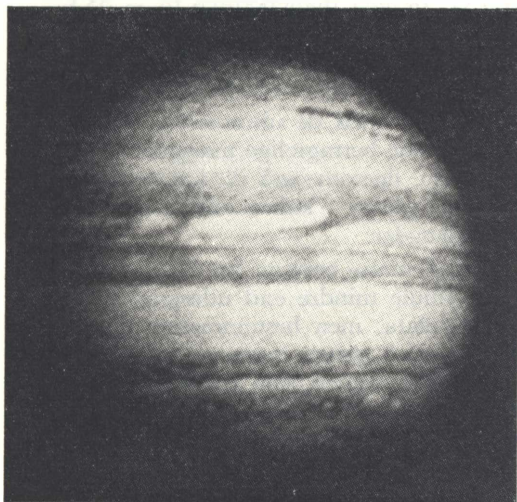
Videnskabsmændene var forbløffede over forskellen i Merkur-overfladens udseende, set henholdsvis på sondens ankomstsider og på planetens modsatte side. De to områder var som fra to forskellige planeter. Synsfeltet ved ankomsten omfattede et område uden større refleksvariationer, men med en stejl skråning, som betegnes som noget enestående. Dette træk, der enten kan være en overfladeforskydning eller en lavafront, er meget tydelig i det nordlige, polare område og synes at være et gennemgående træk, gennembrudt af kratere og muligvis strækkende sig fra nord- til sydpolen, uden dog at være sammenhængende hele vejen. Området ligner ellers månens højletter, men er speciel ved manglen på store, flade områder. Der er tegn på foldninger eller anden deformerende aktivitet, uden det dog er af den jordiske, globale type. Der observeredes ingen tegn på Mars-lignende vulkanisme.

På vej væk fra Merkur så Mariner 10 et totalt anderledes landskab. Der var tegn på store refleksvariationer, og mindst tre store, cirkulære områder var synlige, det største ca. 1300 km i diameter, svarende til månens Mare Imbrium. Det mindste af de tre var ca. 50 km i diameter og var omgivet af en mørk ring, som omkransede det lysere materiale i centrum. To iøjnefaldende stråle-kratere sås ligeledes – et på den nordlige halvkugle, omgivet af en mørk ring, og et på den sydlige halvkugle, omgivet af en lys ring. Terrænforskellene på Merkur svarer nærmest til forskellene på månens for- og bagside. Desuden synes der at være terrænformer, som er helt specielle for den lille planet. Et af disse træk er et „orme-lignende“ område, der omgiver – og øjensynlig er yngre end – et stort krater. Infrarøde målinger tydede også på en støvdækket overflade, en mellemting mellem overfladen på månen og Mars.

Jupiter: Mens Mariner 10 leverede data om Venus og Merkur, sendte Pioneer 10 oplysninger fra den anden ende af solsystemet, fra kæmpeplaneten Jupiter. Undervejs satte sonden endda hastighedsrekord, over 130.000 km/t. I 1987 vil den krydse Pluto's bane.

Nærmest Jupiter kom Pioneer 10 den 4. december 1973 efter at have tilbagelagt mere end 1200 millioner km. Første møde med Jupiter fandt sted den 26. november, da sonden krydsede front chock-bølgen, der adskiller det interplanetariske magnetfelt fra planetens magnetosfære. Dette markeredes ved et fald i solvindshastigheden fra 450 km/sek. til mellem 200 og 250 km/sek. og en stigning i plasmatemperaturen fra 10.000 til 1 million C°. På dette tidspunkt lavede NASA's videnskabsmænd den første beregning af Jupiters magnetfeltstyrke og bestemte den til mere end 40 gange Jordens. Det viste sig dog senere, at Jupiters magnetfelt er opbygget anderledes end Jordens, bestående af to forskellige felttyper. Det ene svarer til Jordens, men er 8 gange stærkere, mens det andet er et såkaldt ikke-dipolfelt. Magnetfeltets polaritet er modsat Jordens i forhold til planetens rotationsretning.

Foto III: Jupiter – fotograferet af Pioneer 10 i rødt lys, da sonden befandt sig 1,8 mill. km fra planeten. Billedet afslører en lang skyformation med en kerne i den ene ende. Nær kernen synes skypartiklerne at dannes under opstigning, og skyerne breder sig herefter ud til lange atmosfære-bånd, der er mere end 65.000 km lange og har en smule lavere rotationshastighed end planeten.

Strålingsbælterne, der omgiver Jupiter, er beregnet til at være 10.000 gange mere intense end Jordens Van Allen bælter, men fladere. Under sondens passage gennem strålingsbælterne modtog den en strålingsdosis, der var 1000 gange den dosis, der ville slå et menneske ihjel.

Helium er nu blevet påvist i Jupiters atmosfære, hvilket er betydningsfuldt, da helium ikke kan påvises fra Jorden. Jupiters atmosfære vides nu at bestå af hovedsageligt brint, helium, ammoniak, methan og adskillige andre, mindre fremtrædende komponenter. Forholdet mellem brint og helium i atmosfæren er endnu ikke sikkert bestemt, men skønnes at ligge omkring 0,18, med en usikkerhedsfaktor 2 til 3.

De infrarøde instrumenter har bekræftet, at Jupiter udsender mere end 3 gange så meget stråling, som den modtager fra solen, og denne mangel på balance medfører, at Jupiters vejrforhold helt styres af planeten selv. For de andre „jordlignende“ planeter er det solen, der er den alt dominerende faktor.

Jupitertemperaturer bestemt ved formørkelsesforsøgene er langt højere end tilsvarende resultater opnået fra Pioneer 10's infrarøde radiometerdata samt fra målinger fra jorden. Temperaturen 200 km under skytoppene synes at være omkring 127 C° mere end i ÷ 129 C°-området som målt med radiometret. Denne uoverensstemmelse kan skyldes et støvlag, som begrænser gennemtrængningsdybden for synligt lys og for sondens infrarøde sensorer.

En mængde detaljer har vist sig i Jupiters skydække på de opnåede billeder. Mange af detaljerne antyder konvektionsstrømme i stor målestok i atmosfæren. De „hot spots“, eller varme pletter, der driver disse strømme er måske kun få grader varmere end de omgivende områder. Nogle af de fundne træk synes at vise, at den „store røde plet“ ikke er så enestående et fænomen i atmosfæren, som man til dato havde troet. Mindre områder af samme form og farve er blevet fundet andre steder på planeten. Toppen af den røde plet er ca. 7-8 km over de omgivende skyer.

Okkultationsforsøg med Pioneer 10 har

vist, at Jupiters satellit Io har en atmosfære som forudsagt udfra observationer fra Jorden. Både Io og Ganymedes menes at have meget tynde atmosfærer, med overfladetryk på mindre end 1/1000 af Jordens. Men atmosfæren er så tynd, at Pioneer 10's instrumenter ikke er i stand til at afsløre den.

Successen for Pioneer 10 missionen er en milepæl i udforskningen af solsystemet, som for planetvidenskaben må rangere på højde med de første Apollo-flyvninger til månen. Pioneer 10 har nu banet vejen for den teknisk endnu mere fuldkomne Mariner Jupiter-Saturn mission, som er planlagt at skulle startes i 1977, og som omfatter to sonder, spækket med videnskabelige instrumenter, der skal undersøge Jupiter og Saturn samt disses måner.

Kilder:

Aviation Week & Space Technology:
18/2, 1/4, 15/4 og 22/4 1974, 25/3, *New Scientist:* 9/8, 27/12 1973 samt 14/2, 28/2 og 28/3 1974, *Time:* 8/4 1974.

Oversætt. og red.: Fl. Ahrenkiel.

HIMMELORIENTERING FOR MAJ-JUNI:

Stjernehimlens udseende ved midsommer

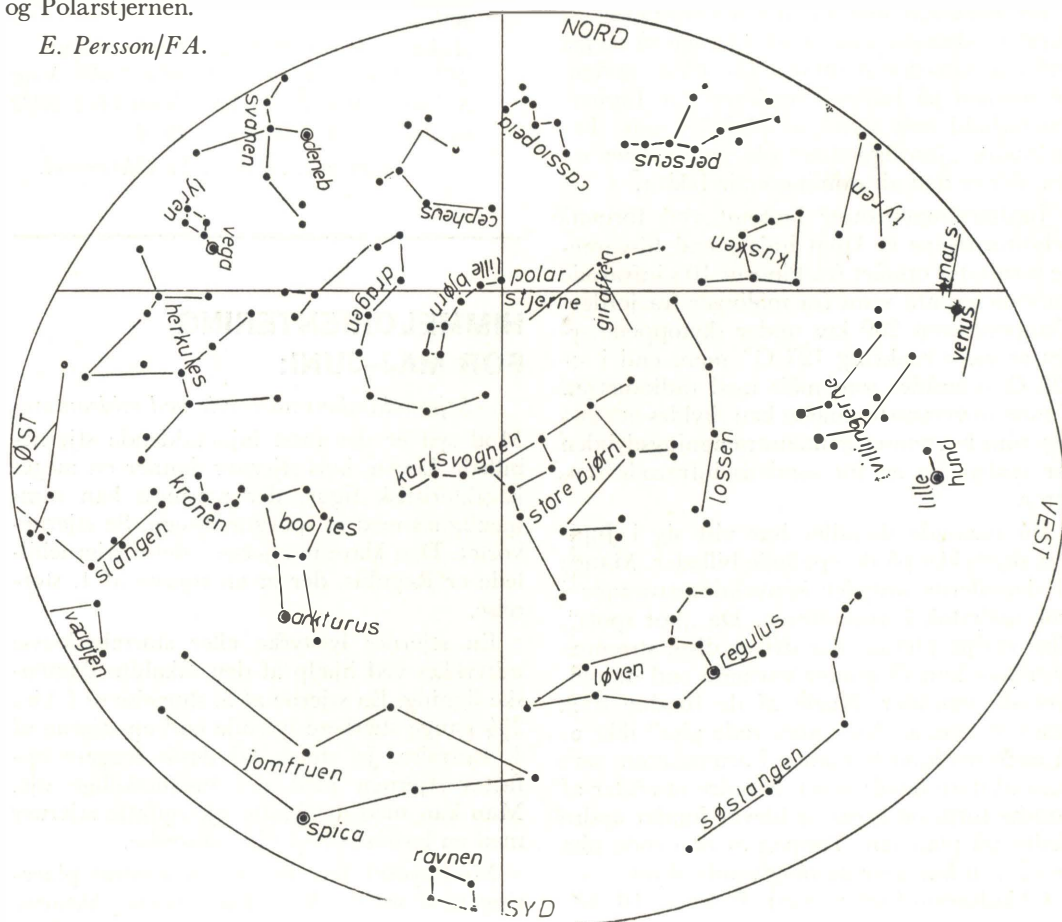
Mod syd er det mest iøjnefaldende stjernebillede Løven, hvis stjerner danner en meget karakteristisk figur, der nærmest kan sammenlignes med et spørgsmålstegn. Se stjernekortet. Den klareste stjerne i dette stjernebillede er Regulus, der er en stjerne af 1. størrelse.

En stjernes lysstyrke eller størrelsesklasse udtrykkes ved hjælp af den såkaldte Pogsonske ligning. En stjerne af 3. størrelse er f. eks. 2½ gange stærkere lysende end en stjerne af 4. størrelse. Jo større tal desto svagere opfattes stjernen med det menneskelige øje. Man kan med det blotte øje opfatte stjerner med en lysstyrke ned til 6. størrelse.

Mod sydøst har Bootes en central placeret ring med sin stærkt rødlig stjerne Akturus,

Den 1. februar opdagede William A. Bradfield, Dernancourt, Australien sin 2. komet, der nu bærer navnet Bradfield kometen. Kometen har været synlig for det blotte øje, men er nu kun synlig i kikkert, f. eks. i en almindelig prismekikkert. Den kan ses til hen i slutningen af april og begyndelsen af maj. Kometen har en lysende hale på ca. 3° eller 6 gange månens diameter. Kometens placering ses på detailkortet, i forhold til Lillebjørns placering og Polarstjernen.

E. Persson/FA.

SCANDI-hjørnet

ved Finn Nielsen

Under denne rubrik bringer vi nyt og gammelt fra vore skandinaviske nabolande. Foruden rapporter vil vi med mellemrum bringe nyt om UFO-forskningen i disse lande.

NORGE:

UFO-EFTERSØGNING IGEN

Året efter, at Norsk UFO Center havde en stor eftersøgning i gang efter et formodet sunket UFO, prøver de lykken igen. Som tidligere omtalt i UFO-NYT søgte de sidste sommer efter UFO'et i Djupsjøen. Ved hjælp af frømand og ekkolod blev en stor del af søen eftersøgt, dog uden resultat.

I foråret starter man så på en frisk igen, dog et andet sted. Denne gang foregår eftersøgningen i Namsenfjorden.

Grunden til, at man netop har valgt Namsenfjorden er den, at nogle personer i slutningen af 60'erne så et UFO styrte(?) ned i fjorden. Efter den tid fik mange fiskere ødelagt deres garn på et bestemt sted, hvilket aldrig var sket før. Der har også været mange UFO-observationer i dette område. Det, der nok har sat prikken over i'et, er vel nok de store trekantede aftryk, som blev fundet i strandkanten for små to år siden. Aftrykrene viste sig at være radioaktive i bunden. Man har til dato ikke kunnet finde nogen forklaring på disse.

Nu bliver det så spændende at se, hvad der kommer ud af anstrengelserne. Der vil fremkomme nyt i denne spalte, efterhånden som tingene skrider frem. Vi vil ønske NUC alt held med projektet!

NORGE:

NÆR KOLLISION MED UFO

– Jeg var sikker på, at min sidste time var kommet. Den store, skarpt lysende genstand fyldte hele vejbredden og kom lige ned mod mig med en fantastisk fart. Jeg holdt krampagtigt fat i rattet, da jeg troede, at jeg ville få en frontkollision med genstanden. Men lige efter standsede bilens motor helt af sig selv samtidig med, at lyset gik ud.

Sådan beretter bilsælger Askjell Bottolfsen, Tromsø, om sit møde med et UFO den 21. januar i år. Han fortæller videre: „Hvad det egentlig var, som kom mod mig, kunne jeg se et øjeblik senere. I spejlet så jeg en svagt lysende rød genstand nærme sig bagfra. Den standsede i en højde af 20 meter, bare 70 meter fra min bil. Genstanden blev stående på samme sted i 5–10 minutter, hvorefter den med fantastisk fart fløj væk over den stjerneklare himmel. Noget senere opdagede jeg, at det elektriske ur i bilen var gået i stå. Det samme var mit elektriske armbåndsur“.

Da det begyndte var Bottolfsen på vej fra Breivikeidet mod Tromsø. Han kørte på et lige stykke vej.

Askjell Bottolfsens egen tegning af den store genstand.

„Jeg blev opmærksom på det skarpe lys, da jeg kørte ud af en svag kurve på vejen. Herefter kom det meget hurtigt mod mig. Det eneste jeg kan sige om genstanden er, at den var tallerkenformet og formentlig af metal.

Efter observationen havde jeg vanskeligheder med at starte vognen igen“.

Kilde: Norsk presse.

SVERIGE:

MYSTISK HIMMELFÆNOMEN FOTOGRAFERET VED BACKE

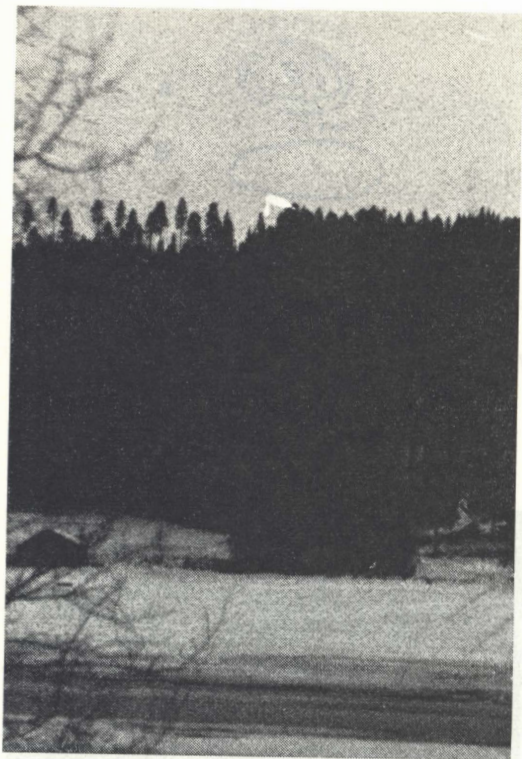
I en dal, hvor der tidligere er observeret flere ting på himlen, er det lykkedes at fotografere noget. Da der blev brugt relativ lang exponeeringstid, kan man se genstandens bevægelsesmønster.

Vindretningen var NNV, vindstyrke 10 knob, temperatur $\div 2$ graders C, lufttryk 1006 mb, skyer 1/8 Ci i 600 meters højde og en sigt på 70–75 km.

Tirsdag den 3. april 1973 kl. 20.10 var Sigvard Engholm og hans kone i bil på vej fra Backe ud i landet. De kørte først sydpå mod en bro over Fjällsjöälven. Sigvard Engholm fik først øje på genstanden, da de var midt ude på broen. Han så først et måneskinslignende lysskær, som oplyste bilen. Lyset gav reflekser i bilens lak. Han satte hastigheden ned fra ca. 40 km/t til han standsede helt.

Gennem bilruden kunne de nu se et objekt med en lysstyrke, der var noget stærkere end månen. Størrelsen var ca. $\frac{1}{4}$ af månen, skønsmæssigt som en fodbold. Objektet befandt sig ca. 400 meter oppe og var lidt til venstre for bilen (højdevinkel ca. 80 grader). Det bevægede sig langsomt i bilens kørselsretning. Engholm startede bilen og fortsatte 300 meter over broen til hvor vejen deler sig mod Strömsund. Her standsede han igen og slog motoren fra. Han steg denne gang ud og betragtede objektet, der stod stille i ca. 2 minutter, hvorefter det forsvandt bag en lille bjergtop.

Han vendte nu bilen, og de kørte tilbage mod Backe. De tænkte ikke videre over hændelsen, idet de antog, at det var en helikopter, de havde set. Efter at være standset ved en kiosk i Backe, besluttede de at køre nordud mod Rossön. Da de havde kørt 4 km mod

Forstørrelse af billede nr. 9

Rossön, syntes de, at vejen var så dårlig, at de ikke ville fortsætte, men vende om. Da de vendte bilen, så de til deres store forbavselse atter objektet, der nu kom fra nordvest, fra Rossö-området. Det standsede et kort øjeblik i nærheden af bilen. Det fløj stadig i en højde af 400 meter. Efter at objektet havde stået stille, fløj det ned mod Backe, forbi kirken i retning mod Strömsund over Fjällsjöälven. Herefter kørte Engholm, så hurtigt han kunne, tilbage til Backe. Her ville han kontakte sin søn, Bjärne Engholm, der er fotograf ved avisen Nya Norrland.

Ægteparret Engholm syntes nu, at det hele virkede lidt underligt. De følte sig næsten forfulgt af objektet.

Sigvard Engholm har beskrevet, at objektet hele tiden syntes at changere, næsten som krystal. Det pulserede hele tiden i forskellige farver, fra rødt, blåt og lilla til hvidt. Højden

skønnedes at være 50 meter over horisonten, afstanden til omkring 5 km (denne afstand gælder observationen på vejen mod Rossön).

Fotograf Bjärne Engholm sad netop og talte i telefon, da han så sin far komme kørende på vejen, som går lige forbi. Faderen standsede og steg ud af bilen, hvorefter han så op mod himlen. Bjärne undrede sig over, hvad der var sket, da faderen havde været på besøg tidligere på aftenen. Bjärne gik ud og spurgte ham, hvad han stod og kikkede på. Sigvard svarede med at gøre ham opmærksom på objektet, der nu stod lige over skovbrynet ved Sunnansjö. Klokken var nu blevet 21.00.

Bjärne løb ind i huset efter sit kamera, et Minolta småbilledkamera. Da han kom ud igen, så han gennem normalobjektivet (55 mm) og opdagede, at det ikke kunne lade sig gøre at tage billeder med dette apparat, da objektet heri kun sås som en lille prik. Da det var koldt, løb han tilbage til huset og fik fat i et 500 mm teleobjektiv. Med dette på kameraet og et stativ, skyndte han sig ind i opholdsstuen, der havde flere vinduer, hvorfra man kunne se objektet. Desværre åbnede han ikke vinduet, men tog billederne gennem ruden. Dette synes dog ikke at have forringet billedkvaliteten nævneværdigt.

Da Bjärne første gang fik øje på objektet, stod det stille på himlen, hvor det skiftede farve mellem rødt og blåt. Kort efter, at han havde fået opstillet kameraet, begyndte objektet at bevæge sig både opad/nedad og til begge sider, dog således, at det gik skråt mod højre, hvilket også fremgår af billederne. Det bevægede sig også rundt i en cirkel nogle gange.

Foruden af Bjärne Engholm og hans hustru sås objektet også af Birgit Westerlund og Niels-Erik Persson, der var på besøg. Alle så det fra samme rum. Sigvard Engholm og hans hustru var ikke med hele tiden, da de forlod de andre, inden objektet forsvandt. Det er interessant, at samtlige personer har afgivet samstemmende oplysninger om objektets bevægelser. Alle har oplevet det kraftige lysskin, som beskrives at være kraftigere end

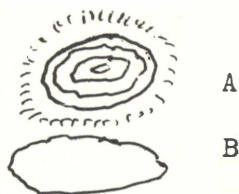
stjernerne. Birgit Engholm beskriver det endda som kraftigere end Månen og noget svagere end Solen, hvilket giver et begreb om lysstyrken. Alle har også set, hvordan det bevægede sig og skiftede farve. Bjärne Engholm har bagefter påpeget, at det pulserende lys stadig kom tilbage i samme rækkefølge, nemlig blåt, rødt, gult, blåt, rødt, gult osv. Alle har også lagt mærke til, at når objektet lyste kraftigst, kunne man under det se noget, som lignede en sky og se, hvordan glødende (også hvidglødende) partikler faldt fra objektet.

Samtlige har oplyst, at objektet flere gange forsvandt bag bjerget og skoven, hvorefter det dukkede op igen. Objektet forsvandt til slut med et ryk ned til højre bag ved bjerget. Klokken var da 21,30 og objektet havde da været synlig og udført manøvrer i en halv time set fra samme sted.

Bjärne Engholm tog i alt 9 billeder af objektet. Alle blev taget fra huset gennem glasvinduet. De første 8 billeder blev taget med en Minolta 101 spejlreflex småbilledkamera. Det sidste billede blev taget med et Yashica-mat 6 x 6. Minoltaen var forsynet med et 500 mm teleobjektiv og Yashicaen med normalobjektiv. Alle billeder er taget med stativ. Det sidste billede er taget gennem vinduet 2 meter ved siden af det vindue, hvor Minoltaen var opstillet. Filmen var Tri-X – en relativ grovkornet og lysfølsom film (27 Din).

Det er meget interessant, at billederne er taget med forholdsvis lang exponeringstid, hvilket bevirker, at objektets bevægelser ses tydeligt. De første 8 billeder er taget på mellem 1/10 og op til 1/20 sek. Det sidste billede på 25–30. Fra det første til det sidste billede gik 15–20 minutter. Blænden var 5,6.

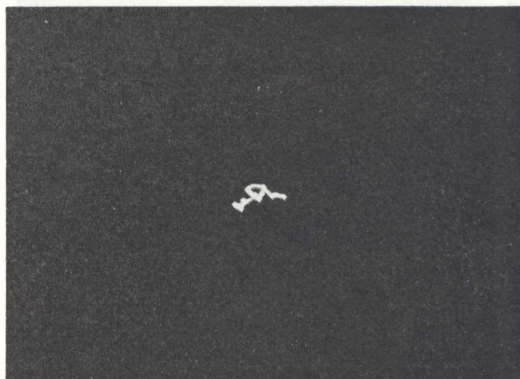
Alle originalnegativer (undtagen nr. 8) blev undersøgt på A-kopias laboratorium i Göteborg. Analysen gik bl. a. ud på en opforstørrelse således, at de fik en langside, der modsvarer 3 meter. På et 6 x 6 negativ betyder det en forstørrelse på ca. 55 gange og et 24 x 36 en forstørrelse på 83 gange. Takket være disse forstørrelser kunne man konstatere, at kornetheden var ens over hele nega-

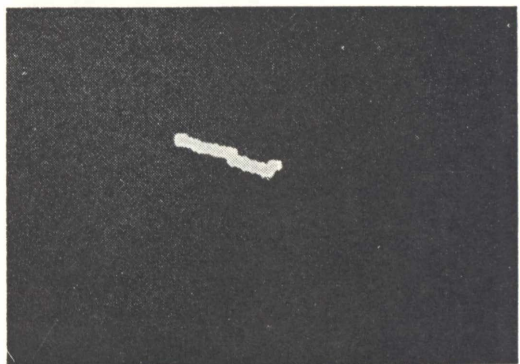
Tegning af Bjärne Engholm.

A: Rundt lysende punkt i forskellige farver.

B: Den sky lignende genstand, der kun ses, når A lyste kraftigst.

Udsnit af billede nr. 1.

Del af billede nr. 3. På original skimtes træer og grene i silhuet.

tivet. Desuden fremgik det på 6 x 6 negativet, at objektet var på den modsatte side af nogle grene. Eftersom objektet på negativet er meget lille, knap synligt, kunne der umuligt være tale om indkopiering.

Konklusion: Man kunne på A-kopia ikke finde noget, der modsiger billedernes ægthed.

En observation i forbindelse med Backe-hændelsen

Hændelsen blev den 5. og 7. april offentliggjort i Nya Norrland (avis) og samtidig efterlyste man vidner. Et vidne lod høre fra sig. Det var fru Heddy Johansson, Stockholm, der den aktuelle aften befandt sig i Rossön på besøg. Rossön ligger ca. 15 km nordvest for Backe.

Fru Johansson sad inde og læste. Da hun tilfældigt så ud ad vinduet, så hun et svagt lysskin i syd. Hun mindes desværre ikke, hvad klokken var, men det var blevet mørkt. Lyset syntes noget aflangt, med en vis udbredelse. Hun syntes det virkede formløst. Det var mindre end Månens diameter og lyste med et noget svagere lys end Venus, når den lyser mest. Hun iagttog lyset med mellemrum, der tilsyneladende befandt sig på samme sted hele tiden, lidt over horisonten.

GICOFF-kommentarer:

Denne interessante hændelse er relativt grundigt undersøgt af GICOFF. Det er lykkedes nogenlunde at fastslå hændelsesforløbet. I øvrigt må billedmaterialet tale for sig selv, og nogen naturlig forklaring har vi ikke kunnet finde.

Billedmaterialet er helt korrekt, og samtlige vidner virker helt troværdige.

Interessant er det, hvis man forudsætter, at fru Johanssons observation fra Rossön er korrekt og virkelig gælder det samme objekt, så kan man med ret stor sikkerhed fastslå afstanden til objektet. Hun så et lysskin i syd, medens man i Backe observerede objektet i sydvest. Hvis man pejler disse observationer ville begge linier skære hinanden over det skovparti, som ses på billederne. Afstanden bliver fra observationspladsen 2,5 km. Dette stemmer godt med vidnernes forklaring, ca.

2 km. At fru Johansson så objektet meget diffust skyldtes antagelig, at hun befandt sig ca. 15 km fra Backe. Sigvard Engholms oplysning om 5 km stemmer godt fra det sted, hvor han vendte bilen på vejen mod Rossön. Området som objektet tilsyneladende har bevæget sig over, er ikke tilgængeligt, skovrigt, bjerg, delvis sumpe og helt uden bebyggelse.

Objektets størrelse kan udregnes groft, men med stor usikkerhedsmargin. Sigvard Engholm opgav, at objektet kunne dækkes af en enkrone (svensk) i udstrakt arm. Med dette som udgangspunkt, kan man beregne størrelsen, hvis man kender afstanden. Beregningen giver en diameter på ca. 96 meter. Imidlertid er det ret almindeligt, at folk i rapportskemaer opgiver alt for store mål, hvorfor 1/10 af den beregnede diameter lyder mere sandsynlig, det vil her sige ca. 10 meter.

Højden over jorden kan beregnes ved hjælp af geometriske ekvationer, hvor man benytter afstanden og en opgivet højdevinkel. Denne beregning giver med kompensation for niveauforskelle en største højde på 1200 meter og mindste på 400 meter. Ifølge oplysninger forsvandt objektet bag træer, og højden over jorden kan derfor have varieret mellem 0 og 1200 meter. At objektet forsvandt bag træer kan være synsbedrag, idet objektet i stedet kan have bevæget sig væk fra observatørerne.

Ovenstående beregninger skal tages med stort forbehold. At det skulle have drejet sig om balloner, satellitter eller fly kan helt udelukkes. Til dato er der ingen anden forklaring, end at det må have været et UFO.

Kilde: GICOFF, Sverige.

**UDBRED KENDSKABET
TIL UFO-NYT**

DIVERSE:

Astronautisk kongres

Det internationale astronautiske forbund (IAF) afholder i perioden 30. september til 5. oktober 1974 sin 25. internationale astronautiske kongres.

Kongressen afholdes i Amsterdam med Nederlandse Vereniging voor Ruimtevaart som vært og beskæftiger sig med mange aspekter af rumfarten – denne gang dog med fokus på „Rumstationer – nu og i fremtiden“.

IAF består af 55 astronautiske foreninger i 36 forskellige lande. Danmark er repræsenteret i IAF gennem Dansk Astronautisk Forening.

Ole Henningsen.

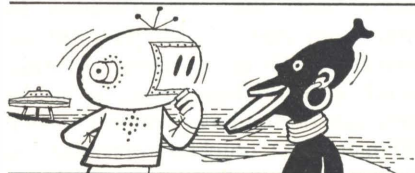
Vandreudstillinger de næste måneder:

17/ 6–29/ 6: Randers bibliotek
8/ 7–20/ 7: Rødovre hovedbibliotek
29/ 7–10/ 8: Morsø folkebibliotek
19/ 8–31/ 8: Køge bibliotek
9/ 9–21/ 9: Frederiksberg bibliotek
30/ 9–12/10: Tårnby kommunebibliotek
21/10– 2/11: Herlev bibliotek

Peter A. Hansen/Informationsafdelingen.

Se i næste nummer bl. a.:

- helsidebillede af planeten Merkur
- afsløring af fup-foto
- mystik under solformørkelsen.

RAPPORT HJØRNET

UFO-aktiviteten har i vinterhalvåret til tider været helt overvældende, og den stadig flydende strøm af meldinger, alarmer og rapporter har til tider været ved at tage pusten fra mig. Når jeg alligevel har overlevet, er det på grund af den gode hjælp, som vi i stigende grad har fået fra medlemmer ude i landet. Da UFO-aktiviteten imidlertid ikke viser tegn på at aftage – tærtimod, må jeg alligevel endnu engang opfordre vore medlemmer til at række os en hjælpende hånd, specielt med hensyn til optagelse af rapporter. Antallet af rapportcentralens medarbejdere skulle gerne udvides, således at vi i travle perioder kan klare alle opgaver.

Mange vil måske være skuffede over at deres rapport ikke er blevet bragt i „UFO-

NYT“, og her er det, at pladsmangelen spiller ind. Men vi gør hvad vi kan for at bringe flest mulig af de bedste observationer.

Mange af rapporterne er vi nødt til at „oplagre“ for at få tid til at undersøge dem så grundigt som muligt. Endelig spiller også det forhold ind, at manglende observationserfaring får folk til at indberette ting, som viser sig at være IFO'er. Forhåbentlig være dette sagt uden at fornærme nogen.

Vi regner med snart at være à jour med registrering og arkivering af rapporterne, hvilket vil bevirke, at folk som tilsender os observationsberetninger, hurtigt vil få „kvittering“ for disse samt resultatet af vore undersøgelser.

Så, nu ringer telefonen igen!

Venlig hilsen – X.P.

Igen et miniature-fly!

Juli 1965, mellom ca. 14.00–14.30. Observasjonssted: Håøysundet v. Skarpenes, Holse-
nøy (nord for Bergen), Norge.

Observatøren, fru E. E., beretter: Jeg satt inne i hytten, like ved vinduet og leste i et ukeblad, da jeg ble oppmerksom på et skarpt gult lys rette over naboens flaggstang. Lyset var som en sterk blendende sol (okergul) og avstanden fra meg var ca. 30 meter og objektets høyde over bakken ca. 15 meter. Lyset kom rett imot meg, og da tråtte konturene klart frem. Det minnet om et mini-fly uten høyderor. (Se tegn.)

Piloten lignet en spedlemmet gutt og hadde stort hode i forhold til kroppen og unaturlige store mørke øyner. Han hadde hjelm og hendene hvilte på et ratt. Han hadde blek ansiktsfarge, men ellers dominerte den skarpe gulfarven hele objektet, og piloten, som satt

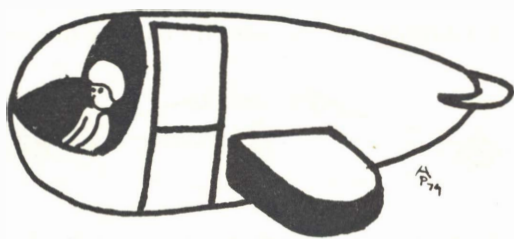

under en slags plexiglass-lignende hette (som Helikoptere har) virket også gul over det hele. Objektet stod stille bare ett par sek. utenfor vinduet, på ca. 3 m. avstand, mens piloten betraktet meg intenst. Under dette følte jeg meg helt paralyisert, men da det startet igjen fikk jeg likesom følelsen tilbake og jeg løp utenfor hytten for å ta objektet nærmere i øyensyn. Det var da steget opp i høyde med en fjellkam og dreiet nordover mot Håøysund, hvorefter det aksellererende steg loddrett opp og forsvant ut i rommet. Under dette, hørte jeg en slags vinende lyd fra objektet. Etterpå hadde jeg en lammende følelse i kroppen og jeg hadde flimrer for øynene etter å ha sett på det skarpe lyset. Da ingen i nabohyttene hørte at jeg ropte at de måtte komme ut å se det merkelige objektet, er der dessverre ingen vidner til hendelsen.

Finn Kalvik, som har optaget rapporten, bemærker: „Da jeg besøkte henne den 22/2 1973, var hennes mann og sønn tilstede. Og jeg hadde et bestemt inntrykk av at hun virkelig hadde sett denne merkelige fly-lignende genstand.“ Endvidere: „Der var ingen identitetsmerker på „flyet“. Vingspennet var ca: halvparten af lengden. E. E. forteller at da „flyet“ stoppet utenfor vinduet, slo hun hendene i bordfladen og utbrøt: – Å, Nei! Hun mener at piloten „kvapp“ til idetsamme og satte „flyet“ i bevegelse. Da fru E. E. utenfor hytten fikk se objektet underi fra, virket bunnen cirkelrund. „Objektet havde sort bund og sort næse. Objektets størrelse opgives i rapporten til 3-4 meter, farven som okkergul. Vejret var den pågældende dag klart og vindstille.

Det vrirler med dem

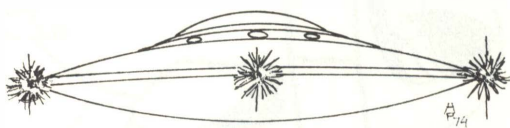
Februar-marts 1973. En dame i Birkerød kommer en eftermiddag lidt før kl. 16.00 kørende i bil på Nobisvej i retning fra nordøst mod sydvest. Foran bilen i dens køreretning bemærker hun, at der over gangbroen ved Birkerød Kongevej befinder sig en stor mørkegrå sky. Ud fra denne sky og skråt ned mod bilen, kommer der pludselig svævende et mærkeligt gråt objekt, som i få meters højde og afstand passerer venstre om bilen.

Forrest i fartøjet er der et buet vindue, bag hvilket der ses en person med hjelm på hovedet. Observatøren får lige tid til at bemærke, at denne person har „et forskrækket ansigtsudtryk“. Fartøjet, hvis længde bedømmes til 5–6 meter, har ingen motor eller propel. På siderne er der 2 korte tykke finner på ca. 1½ meters længde, og på den side der vender ind mod bilen, ses foran finnerne noget der ligner en todelt stalddør. Med hensyn til udseendet

af fartøjets bagparti er observatøren lidt usikker, men mener dog at der ikke var noget egentligt højde- eller sideror. Fartøjets farve beskrives som mat blå-grå og dets overflade ligesom påsmurt ujævn maling. Observatøren opfatter fartøjet som ret klodset og primitivt. Lige før fartøjet passerer bilen, foretager det brat stigning. Samtidig høres nogle skrattende lyde som en motor der sætter ud. Fartøjet bærer ikke kendingsmærker. Da fru en nogle få sekunder senere drejer til højre ad Mølle-dam, ser hun sig tilbage mod gangbroen, men da er den grå sky borte. Det var fruens indtryk, at fartøjet måtte være faldet ned, men da hun var noget chokeret over hændelsen, fortsatte hun kørslen for at hente sin mand ved Birkerød station. De kørte straks tilbage til observationsstedet, men der var intet at se. Objektets hastighed blev anslået til ca. 20–30 km/t. Hele hændelsen varede mindre end et minut.

Juli 1973. Observationsstedet er denne gang Tinghusg., Svendborg. Observatøren er lige gået til ro kl. 23.30. Kl. 23.33 kaster han tilfældigt et blik ud af vinduet og ser da et lyspunkt som en stjerne komme fra syd og ned mod sig. Samtidig med at lyspunktet vokser, lyder der en hvæsen eller skraben, som når man skrabes med en negl mod et stykke papir. Da observatøren springer ud af sengen, er lyspunktet ca. 10 meter fra ham og står ca.

15 meter over et fladt tag lige over for bopælen. Observatøren ser nu at det er et objekt, som langsomt drejer mod venstre og forsvinder bag et træ. Eet minut senere kommer det tilbage, denne gang uden lyd men med en række blinklys (hurtige blink) i farverne rødt, grønt, blå og orange. Objektet bevæger sig 40 meter til højre, hvor det forsvinder bag en rødbøg.

Objektet blev bedømt til at være 15–17 meter i diameter og var formentlig cirkel-

rundt. Hele observationen varede ca. 3 minutter. Foruden de på skitsen viste blinklys var der under objektets venstre halvdel en række på 4 blinklys.

31-10-1973. Fra Madslunde vest-nordvest for Sorø beretter vor observatør i området:

„Klokken var blevet ca. 19.00, da vi fra huset gjorde vores første observation. På dette tidspunkt viste der sig et stærkt rødtlysende objekt over Vedsø vang. I kikkert kunne det endvidere fastslås, at genstanden holdt sig svævende på en position nær det sted, hvor vi så ofte har set objekterne forsvinde. Dette objekt syntes at adskille sig en del fra de øvrige observerede. For det første forekom omfanget af lyset (lysene) større end de tidligere sete, for det andet udsendte det en hel serie kraftige røde blink, som, uafhængigt af hinanden, udgik fra genstanden i meget hurtig rækkefølge, idet de syntes at blinke til alle sider. Denne genstand iagttog vi i ca. 2–3 min., mens den forblev tilsyneladende stationær på sin position lige over skovkanten. Herefter begyndte den langsomt at dale og forsvandt i eller bag Vedsø vang.

De næste 20 min. skete der intet, og vi besluttede at køre op øst for Vedsø vang for om muligt at få held til at fotografere et objekt. Jeg regnede med chancer for en nærobervation fra den bakke umiddelbart øst-nordøst for skoven, hvor det havde vist sig, at objekterne enten krydsede skoven eller forsvandt i denne. En nærobervation herfra lykkedes allerede aftenen før. *Cirka 30 minutter efter at være kommet på plads og efter at fotoudstyret var blevet bragt i orden, kl. ca. 20.00, observerede vi lavt mod vest over Vedsø vang og med kurs tilsyneladende næsten mod os, et klart gult til hvidtlysende objekt af den sædvanlige type. Forinden var fru N. stødt til holdet, og vi iagttog alle 5 dette lys, der, uden at frembringe den mindste lyd, kom sejlene gennem luften. På dette tidspunkt blev der taget en serie på 4 billeder af genstanden.*

Det er muligt at fastslå objektets højde og afstand i fotoøjeblikket temmelig nøje. Grun-

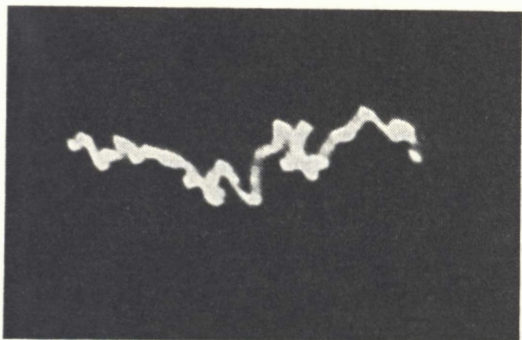

Foto taget med Nikkormat med 500 mm tele på Kodak 2475 Recording film, 1600 ASA.

det lysets stærke intensitet, den kendsgerning, at det dukkede frem lige over trætophøjde med kurs vinkelret ud fra skoven, objektets iltre bevægelser, samt resultatet af tidligere krydspejlinger, kan det fastslås, at objektet ved sin tilsynekomst uden al tvivl har befundet sig over skoven. Efter at vi har iagttaget objektet gennem ca. 1½ min., ændrer det gradvist kursen i sydligere retning. Der er for mig ingen tvivl om, at objektet før dette sker må have passeret skovens østlige afgrænsning og altså i fotoøjeblikket har været indenfor en afst. af 600 m fra observationsstedet. Afst. herfra og til skovbrynet er 600 m. I kikkert var der ingen nye detaljer at konstatere. Igen kunne man se det lille røde lys, der fra objektets bagkant lyste op med hurtige intervaller. Objektet gik nu som sagt på en mere sydøstlig kurs. Samtidig ændredes den klare lyskilde til et svagt hvidt lys, og da også dette kort efter forsvandt, kunne man i kikkert se et rødt lys, der blinkede med regelmæssige intervaller. De næste minutter fulgte objektet en kurs mod Pedersborg – Tuel sø området.

På dette tidspunkt opdagede vi højere på himlen et nyt objekt, som – hvad der næsten forekom som i en art glideflugt – var på vej mod en position, der så ud til at skære det andet objekts bane. Dette nye objekt, der som alle de andre bevægede sig lydløst, blinkede med rødt lys i midten, men havde foruden de to hvide sidelys tændt. Vi kunne se de to

objekter nærme sig hinanden, og nu tændtes pludselig på det første objekt, som stadig var længst borte, de to sidelys. Næsten samtidig begyndte dette objekt at krænge over i sydlig retning. Lidt efter fulgte det bageste objekt med på denne kursændring, og begge syntes nu i færd med at beskrive en cirkel, der langsomt bragte dem på en kurs sydvest. Med eet forsvandt det første objekt af syne. Dette forekom os mærkeligt, da der hverken befandt sig skyer eller bevoksning, som kunne tage udsynet. Objektets højde over jorden umiddelbart før det blev borte, vil jeg anslå til ca. 50–100 meter.

Herefter koncentrerede vi os meget kraftigt om det sidste objekt, og denne gang så vi hvordan genstanden, ca. 2 min. senere, brat slukkede alle lys i luften.

Da jeg senere på aftenen var på vej til Kelstrup, havde jeg endnu en observation fra Holbæk landevej. Jeg kørte her på en strækning med frit udsyn over Vedsø vang, da jeg konstaterede en lysende genstand på vej op langs skoven ad den „gamle rute“. Jeg standsede vognen og havde lejlighed til at betragte den ca. 2–3 min. Her slukkede objektet første gang, men sekunder senere kom lyset igen. Dette skete gradvist, og så næsten ud som når man skruer op for en petroleums-lampe. 10 sekunder senere slukkede det definitivt og viste sig ikke igen. Det er hævet over al tvivl, at objektet på dette tidspunkt befandt sig over Vedsø vang. Lyset fra dette objekt var gult til hvidt og pulserede. Kort før det slukkede, syntes det at lyse op med en kraftig hvid intensitet.“

1. november 1973: En dame fra Glumsø kommer kl. 16.15 kørende mellem Herlufmagle og Glumsø ved Ravnstrupskoven, da hun i vest-nordvest, 40 graders højde, får øje på et ikke-lysende, hvidt objekt, hvis facon beskrives som to buede skiver lagt mod hinanden og med et gulligt bånd imellem, men ikke skarpt afgrænset langs skiverne.

Objektet kom til syne ud for en stor cumulus-sky og fjernede sig meget langsomt i synsretningen, indtil det efter 3 min. forsvandt i

skyen. Fruens mand, som befinder sig på Vinderupvej, 5-6 km længere mod nord, gør den samme observation, dog med den forskel, at han siger, objektet forsvandt mod nordvest. Objektet lignede ikke et fly eller en ballon. Størrelsen anslås til ca. 20 meter og afstanden til 5-6 km, efterfulgt af et spørgsmålstejn. Lyd hørtes ikke.

X.P.

2. nov. 1973: Voldbro skov ved Assens, kl. 17.15. Observatøren opholdt sig på marken uden for sit hjem. Han fornemmede pludselig lys over sig, så op og fik øje på et objekt, der med stærk fart passerede over hovedet på ham i en højde af 50 meter. Objektet var aflangt, afstumpet fortil og spidst bagtil. Objektet lyste konstant blåligt med middel styrke. Total-størrelse: 3 meter.

Da objektet forsvandt i vest-sydvest, 15 graders højde, tegnede det sig som en lysende ring. Ingen lyd. Vejrforhold: Diset, let vind, tussmørke.

Tilføjelse til rapporten: Næste dags morgen fandtes fire ledninger sammenslyngede mellem to el-master. Dette behøver givetvis ikke have forbindelse med objektet aftenen før, men det er meget usædvanlig, at mere end to ledninger sammenslynges.

Egon Pedersen/X.P.

20. nov. 1973: Fra kl. 17.10 til 17.20 er der en observation fra Bogense. I en kurs fra nord-vest mod sydøst ses få grader over horisonten to ovale objekter med en stærktlysende rød-gul farve. Udenom dette lysfelt er der en stærk hvidtlysende korona. Observatøren anslår afstanden til objekterne til ca. 250 meter.

Ved at sammenligne dem med et lavt-gående fly, mener han, at objekterne kan have haft en længde på ca. 100 meter, men er dog ikke sikker på sin beregning. Objekternes højde over jorden er ca. 50 meter og han bemærker, at de følger ujævnhederne i terrænet. Hastigheden er ca. 300 km/t. Da objekterne bevæger sig bort fra observatøren, er de til tider halvt skjult af træer. Efter at objekterne er forsvundet i den sydøstlige hori-

sont i retning af Odense, kører observatøren over til en nabo.

Undervejs når han det sted, hvor objekterne sandsynligvis har krydset vejen og ser da foran sig en stor, stærkt lysende kugle. Ud fra kuglen kommer der højredrejende blå og grønne flammer. Kort efter ophørte flammerne, hvorefter kuglen blev mindre og mindre samtidig med at den langsomt dalede ned mod jorden, hvor den til sidst forsvandt.

Observatøren bemærker nu, at det elektriske lys i nogle sekunder forsvinder i hele omegnen. Lidt senere svigter alle el-installationer, hvilket gentager sig med tre kvarters mellemrum. Hver gang el-kraften forsvinder, bliver hele omegnen oplyst af et kraftigt lysskær. Dette lysskær befinder sig helt nede ved jorden og op til to meters højde. Mange mennesker på egnen bemærker dette fænomen. Da observatøren går i seng kl. 23.00, vedvarer strømafbrydelserne endnu. Næste dag fortsætter strømafbrydelserne fra kl. 16.00 til ca. 23.30.

Samme dag er der to observationer fra Fruens Bøge ved Odense, fra henholdsvis kl. 17.00 til 17.30 og fra 17.05 til 17.25, men her er der tale, dels om stillestående rød-orange kondensstriber og dels om et metalgråt fartøj, hvis form ikke er beskrevet, men hvis lys er beskrevet som „et skarpt, koldt, blåligt lys“. Objektet kom til syne i sydvest og forsvandt mod sydøst.

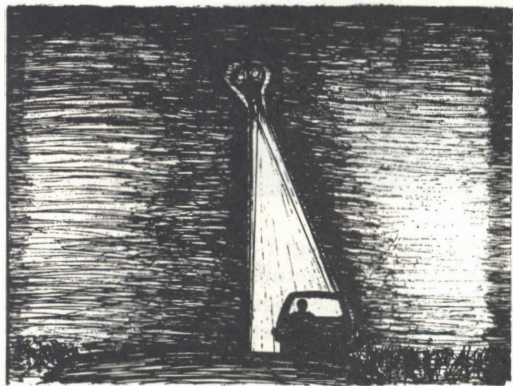
X.P.

7. jan. 1974: Sent på aftenen, kl. 23.25, kører en 36 årig herre hjem fra Brændekilde over Ravnebjerg mod Elmelund. Bilen, som han kører i, er en 850 Austin mini. Kl. er ca. 23.33, da han er nået til et punkt, der ligger ca. 1 km vest for landsbyen Elmelund. Observatøren beretter:

„Hvor vejen går ned ad bakke, svigter tændingen og billygterne slukker, så alt bliver mørkt omkring mig. Da jeg har fået standset, kommer der pludseligt et svagt gulligt lys ind over bilen. Først troede jeg, at det var lyset fra en gårdlampe, men da der ingen huse var i nærheden, var jeg klar over, at det måtte komme fra noget andet. Jeg tænkte så

på, om det kunne være lyset fra en bagfra kommende bil, men det passede ikke med lysets farve. Jeg kiggede bagud i spejlet for at se hvor det kom fra, men der var ingen bil at se. Derimod kunne jeg i spejlet se to røde prikker, men da jeg rettede spejlet ind for at få et bedre overblik over lysene, opdagede jeg, at det var gennem forruden, jeg så dem, og at det var derfra lyset kom ind over bilen. Lyset var meget stærkt og ligesom en linse på et fotografiapparat, når det zoomer ind. Jeg kunne se alt i bilen, som nu var helt oplyst af et orange-gult lys.

I de første par sekunder var jeg lamslået. Da jeg havde kigget et stykke tid på lyset derude, blev jeg klar over, at det måtte være meget langt nede og kun 150 til 200 meter borte. På det tidspunkt var jeg begyndt at fryse og havde ondt i øjnene, men om det var nervøsitet eller om det var genstanden, der frembragte dette, var jeg ikke klar over.

Derefter besluttede jeg mig til at stige ud af bilen. Først åbnede jeg forsigtigt døren og satte det ene ben udenfor. Efter at have iagttaget genstanden lidt, rejste jeg mig op, samtidig med at jeg stadig holdt øje med den. Derefter gik jeg om bag ved bilen og først da flyttede genstanden på lyset, som om den holdt øje med mig. Efter at have stået bag ved bilen et stykke tid, kunne jeg høre genstanden summe svagt som en telefon, når man ringer op. Derefter satte jeg mig ind i bilen, hvorfra jeg stadig holdt øje med gen-

standen. Pludselig lettede den ligesom en rakket, først langsomt, men derefter med stor fart lodret op og var borte i løbet af et sekund.

Med eet kom lys og tænding, som jeg ikke havde slået fra, tilbage igen. Jeg gav et lille skrig fra mig, idet jeg troede, at der nu skete noget nyt, men opdagede så, at det var bilens lygter der lyste op og at alt var normalt igen."

Observatøren beskriver fartøjet som rumkapselformet, bare modsat med spidsen nedad. Formen beskrives som en rødspætte uden finner og den havde et klart omrids som en glorie. Der var lys i de to „køjer“ som angivet på tegningen. Fartøjets farve var grå. Størrelsen var observatøren ikke i stand til at beregne.

Observatøren havde ikke ur på, men han mener, at observationen har varet ca. 25 min. Fra Brændekilde til observationsstedet er der ca. 6 km, og da der er tale om en ret snoet vej, må kørslen have taget ca. 8 min. Fra observationsstedet og til bopælen i Bolbrokvarteret i Odense er der ca. 4 km. Observatøren er hjemme kl. 00.10, og der er således gået i alt 45 min. siden han startede fra Brændekilde.

Vejret var den pågældende nat diset, let vind og mørkt.

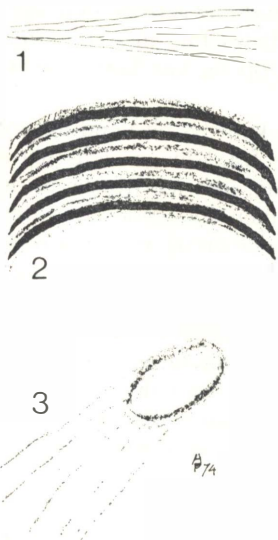
Jytte Pedersen/X.P.

ES.: Formen, „som en rødspætte uden hale og finner“, har jeg truffet på flere gange i beskrivelse af et UFO.

X.P.

8. jan. 1974: Ved Asperup (mellem Bogense og Middelfart) er der kl. 05.15 en interessant observation. En dame ser gennem sit vindue i nordlig retning. Fra et sted bag naboens gård, som ligger ca. 500 meter borte, bemærker hun en lyskegle ligesom fra en bil (fig. 1). Pludselig slukkes lyskeglen og derefter viser der sig et mærkeligt objekt, som bevæger sig med duvende bevægelser op og ned over vejen.

Objektet (fig. 2) beskrives som en mørk masse med lysende ringe som tøndebånd. Disse ringe, der er ildrøde, roterer omkring

den mørke masse med en hastighed som en lysavis. Alle ringene, 5 eller 6, roterer på samme tid og samme vej rundt, fra venstre mod højre. Objektet duver hele tiden. Størrelsen på objektet, da det er nærmest jordoverfladen, er anslået til lidt større end Månen. Går vi ud fra 10 øres størrelsen i udstrakt hånd samt de mål, jeg kom til udfra observatørens forklaring, da jeg besøgte observationsstedet, får vi størrelsen som en lille rutebil eller folkevognsbuss.

Da objektet er kommet fri af elmaster og træer, hæver det sig først i et meget langsomt tempo, derefter noget hurtigere. Objektet havde nu form som en aflang, rød, lysende genstand – en oval (fig. 3). Fra objektet udgik en lysende hale med røde gnister. Halen havde samme bredde som objektet. Objektet forsvandt i retning syd-øst. Observationstid ca. 1½ minut.

Observatøren var ved gården samme dag, da det blev lyst, for evt. at finde mærker eller spor efter objektet, men observerede ikke noget usædvanligt. Jorden var den pågældende morgen dækket af sne og vejret var klart.

Jytte Pedersen/X.P.

29. jan. 1974: En dame kommer omkring midnat kørende i bil fra Nykøbing Sj. mod Oversby på Sjællands Odde. Mellem Nyrup og Tengslemark ser hun i vestlig retning i ca. 15 graders højde, et fra syd kommende stærkt lysende ovalt objekt, hvis farve er rød-orange. Formen synes at være nøjagtig som den saturn-formede genstand, der blev set ved Trinitade-øen i 1958.

Udsnitsforstørrelse af et af Trinitade-fotografierne.

Objektet er synligt i 2 til 3 min. og forsvinder i nordvestlig retning bag huse og træer. Objektets størrelse opgives til 8 gange Solens. Lyd hørtes ikke. Vejret var klart den pågældende aften.

8. februar 1974: Kl. 16.43 til 16.55. Observationssted på Hullvannet, mellem Hestøya og Kjeøya, 12–13 km nord for Kragerø, Norge. Rapporten er meget lang og udførlig. Af hensyn til pladsforholdene bringer vi kun en del af den.

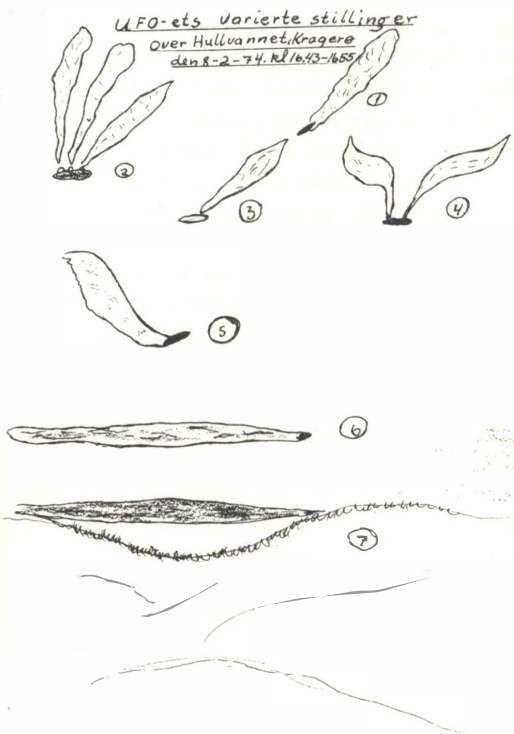
På vej over isen mod Kjeøya får observatøren øje på et jettfly med kondensstribe efter sig. Pludselig stoppede det og: la seg å „flyte.“ Observatøren skynder sig frem til sin hytte, hvor han får fat på sin kikkert (12x50). Han beretter derefter: „Med kikkerten så jeg

nå at gjenstanden lå still og kondensen ble til tre „flammetunger“, som slikket opp fra en oval, eller tallerkenformet gjenstand. *Oppå på gjenstanden, som ellers var mørk, var det to-tre lysende kuppler som flammene steg opp ifra.*

Da klokka var ca. 16.55 trakk dette merkelige seg ned bak åsen og horisonten i syd-vest. Da var det mørkerøde „flammehavet“ så det dekket ca. 1/3 av avstanden mellom-pekefinger-tupp på utstrakt høyre arm.

I vest var for meg Solen gått ned, og en svak dis, som der etter hvert utover kvelden ble svarte skyer, denne var farget rosa, grunnet fuktigheten i luften, mens også denne „kondensen“ antok samme rosa- og røde fargen jo lenger syd-vest den kom. Jeg vil derfor ikke forbinde flammene direkte med ild. Det kan ha vært en gassform som har blitt farget av solstrålene.

Jeg var til en viss grad skrekkslagen ved det jeg så, men på den annen side fasinert over fargeprakten.

For å kommentere de enkelte skisse-situasjoner jeg har tegnet og nummerert:

Nr. 1: ... Bare et jetfly ... men hvor er lyden?

Nr. 2: Jasså, er det brutt ut brann ombord ... Men det er jo lysende kuppler oppå „skipet“!

Nr. 3: Jasså, altså en form for navigering og framdrift? Det brytes faktisk opp med nes- sen, samtidig som det siger langsomt fram- over?

Nr. 4: Akkurat som ei måke på ei usynlig havflate ... Det ligger helt stille ...

Nr. 5: Der har nok trekken snudd. varmen driver østover.

Like etter hører jeg flydur i det fjerne mot nord-øst. „Skip“ og røyk/ild snur som på nr. 3, og bevegelse tydlig mot syd-øst, hvorefter det inntar stilling nr. 6, og trekker mer vestover igjen og legger seg „på været“. Nå bare ligger det der og driver, mens flammehavet brer seg langt østover. Det er fargestrømmninger som av en kraftig oljebrann. Så synker det ned bak åsen. Klokka er 16.55.

Vejrforhold: Klart (dis i vest), vindstille, lyst. Temperatur $\div 2\frac{1}{2}$ graders C. Ingen lyd. X.P.

12. februar 1974: Fra kl. 19.25 er der UFO-alarm på Sjælland, Fyn og i Fredericia området. Vejret er denne aften klart og vindstille. På grund af pladsforholdene er det ikke muligt at referere alle meldinger fra denne dag, og vi går derfor frem til kl. 21.00, hvor der fra Ordrupdalsvej, Charlottenlund, observeres et hvidt hatte-formet objekt som ses i stjernebilledet Karlsvognen (nord-øst, 60 graders højde). Da observatøren bemærker, at objektet bevæger sig mod øst, går han ind efter sin kikkert og observerer nu, at objektet stopper brat og at der tændes et lys i venstre side af objektet. Efter ca. 20 min. forløb forsvinder objektet over et skytæppe.

Fra kl. 21.30 til kr. 22.15 ser to personer, som opholder sig på Kongevejen i Helsingør, i sydlig retning et stærkt, konstant lysende gult, ovalt objekt med en grå korona udenom. Ef-

ter objektet ses en gul stribe. Objektet bevæger sig mod vest, først meget langsomt, men i slutningen af observationen med meget stor hastighed. Observatøren anslår afstanden til 300 m og objektets størrelse til 5–6 cm målt i udstrakt arm. Objektet blev betragtet gennem kikkert.

Fra Rungsted observeres fra 22.13 til 22.17 et klart funkende hvidt lys m. et rødt lys skær. Objektet ses på den vestlige himmel med kurs fra syd mod nord.

I Jægersborg nord for København, er der tre personer som fra kl. 22.15 til 22.18, i vest 15 graders højde ser et hvidtlysende objekt, som i løbet af de 3 minutter, hvor det observeres, forandrer sin struktur.

Kurs fra vest med en drejning mod nordøst, hvor det forsvandt „ud i mørket“. Hastighed 150–200 km/t. Størrelse 5–10 m. Afstand ca. 1 km. Objektet blev betragtet gennem kikkert.

22.15: En dame som spadserer på Nordvej i Helsingør, ser en gulligt lysende kugle komme fra nord. Størrelsen er 2–3 gange en stor stjerne.

Fire personer som opholder sig ved Marienlyst slot, observerer samtidig objektet på sydlig kurs ude over Øresund. Objektet, der ses i ca. 30 graders højde, foretager en blød svingning til højre og forsvinder over Helsingørs sydlige udkant. Nogle minutter senere observeres det af to personer, som opholder sig på Gurrevej. De ser det bevæge sig syd for Helsingør og beskriver dets størrelse som halvt så stort som Månen. Under observationen forsvinder det nogle sekunder, som om det drejer, og bliver derefter mindre og mindre.

Vor gruppeleder i Helsingør observerer objektet kl. 22.25, hvor det nu har rundet byen og er på vej mod nord uden kursændringer.

Beskriver det som et rundt, kraftigt gult lysende objekt. Højde 20 grader, afstand ca. 1500 meter, størrelse 3 millimeter målt i udstrakt arm, hastighed ca. 200 km/t og observationstid ca. 4 minutter.

Ca. 22.50–23.00 observeres fra Birkerød en stor gulligt lysende genstand som bevæger sig fra sydøst mod nordvest.

Fra kl. 22.50 til 22.55 ser en mand, som spadserer på Rasmus Knudsensvej i Helsingørs vestlige udkant, et brandgult objekt kommende fra syd i ca. 15 graders højde. Objektet bevæger sig mod nord følgende skovkanten ved Teglstrup hegn, og hastigheden bedømmes til at være 5–10 km/t, („stille og roligt som en færge på Øresundsoverfarten“). Medens objektet flyver langs skovkanten i en 4–5 meters højde over trætoppene, er afstanden fra observatøren ca. 400 meter, og han har god tid til at iagttage det.

Beskriver objektet således: Ca. 6 til 8 meter langt og 1½ meter højt, tilsyneladende afstumpet i enderne. Oven på midterpartiet er der en flad kuppel og ovenpå den noget der ligner en lodret antennestang med en vandret overligger, – ligesom en fjernsynsantenne. Antennen var ikke selvlysende men blev oplyst af fartøjets stærke lys. I højre side af fartøjet ses 2 stærkt oplyste firkantede vinduer. Objektet holdt konstant hastighed og samme højde. Forsvandt til sidst mod nord ud over Øresund.

Derefter går observatøren hjem hvor han fortæller sin kone om hændelsen. Derimod telefonerer han ikke til Alarmeringscentralen, „for man skulle jo ikke gerne tro, at han var tosset“. Sagen var den, at observatøren havde en meget fin observation samme sted den 15. april 1973 (se UFO-Nyt 1973 nr. 4). Først 2 dage senere går han til bekendelse ved at underrette Alarmeringscentralen og bliver noget lettet da han hører, at flere personer i Helsingør også har haft observationer samme aften, blot ca. 20 minutter før.

Det skal til slut bemærkes, at der under denne observation i intet tilfælde konstateredes lyd fra objekterne.

En del senere meldinger fra Helsingør-området tyder på, at UFO-aktiviteten fortsætter. Man bedes derfor alarmere – selv om man har observeret noget tidligere.

J. Lyngkilde – X.P.

BOGANMELDELSER:

Bjarne Håkansson:

UFOgåtan

Larsons förlag, Sverige

Pris: 23 svenske kr.

Så er der langt om længe kommet en „rigtig“ ufo bog. Det er jo rart til lidt afveksling fra de senere udkomne om besøg i fortiden.

Det skal med det samme siges, at bogen er svensk. Den er dog meget let at læse, da den er skrevet på en meget letfattelig måde, uden alt for mange svære ord. Indholdsmæssig. Ja, – det er en anden sag. Bogen må være skrevet for begyndere udi ufo-forskningen. De første 22 sider omhandler ufo'ers udseende, typer, bevægelsesmåder og mønstre m. v., som vi har læst 117 andre steder før.

Forfatteren har haft nogle samtaler med bl. a. forsvarsministeren, en leder fra politiet og FAO (der svarer til forsvarets forskningsråd). De spørgsmål han stillede dem, må for manges vedkommende siges at være subjektive, hvorfor det ikke førte til meget. Dog kom det til udtryk, at der var uenighed mellem politiet og forsvaret om, hvem af dem, der skulle tage sig af ufo-spørgsmålet.

Han har skrevet til de politiske partier om deres syn på sagen. Det viste sig, at ingen af dem der svarede, havde nogen mening om det.

Så er der en længere udredning af, hvorledes han kunne tænke sig at lave en undersøgelse af ufo-sagen.

Der er også omtale af nogle kontaktpersoner, Adamski, Fry samt et par for os endnu ukendte svenskere. Nogle observationsrapporter er også kommet med. Flere sider beskriver forfatterens egne observationer.

I det store og hele er der intet nyt at hente der. Som tidligere skrevet, er det formentlig kun „nybegyndere“, der måske kan hente lidt i bogen, men også kun lidt.

Bogen kan fås gennem boghandelen eller direkte fra forlaget; adresse: Box 3063, S 183 03 Täby 3, Sverige.

FN

Andrija Puharich:

„Uri Geller“

Rosenkilde og Bagger

Heftet, 275 sider. Pris kr. 49,50.

Uri Geller blev med eet slag kendt af alle skandinaver, da han optrådte i de enkelte landes TV, så han behøver næppe nogen introduktion. Hvis man vil vide mere om Gellers liv og levned, kan man læse Puharichs bog. Personligt er jeg meget interesseret i hans evner, men bogen fortæller i virkeligheden kun ret så summarisk og kortfattet om de interessante effekter, som han kan frembringe. Derimod fortæller Puharich en masse om, *hvem* der frembringer disse evner. Dette burde interessere mig mere, for her står jeg overfor en kontaktberetning!

Nu er det sådan, at både SUFOI's og min indstilling til kontaktberetninger er skeptisk. UFO-rapporter bekræftes ofte af andre vidner, af tekniske hjælpemidler som radar o.s.v., hvorimod der indtil nu ikke er ført bevis for nogen kontaktberetning. Kontaktberetninger kan dog være bedre eller værre. Blandt de værste hører efter min mening de såkaldte psykiske kontaktberetninger – og til denne gruppe hører beretningen om Uri Geller. Hvorfor de psykiske er de værste? Jo, man har en vis mulighed for at kontrollere de fysiske, men denne chance mangler helt og aldeles for de psykiskes vedkommende. Man skal bestemt ikke afvise, at der eksisterer kræfter, som kan kontakte mennesker på andre sider af det fysiske plan. end vi umiddelbart erkender. Men hvem har nogen som helst mulighed for at kontrollere kilden til evt. budskaber? Den kunne i realiteten lige så godt findes hos naboen som i det fjerne univers!

Geller og Puharichs UFO-rapporter er typiske eksempler på psykiske rapporter. De to ser UFO'er, som normale dødelige ikke kan se skyggen af, hvor ihærdigt de end prøver. Som ufologer søger vi i forvejen at få sat skik på et noget svævende begreb, så vi kan slet ikke acceptere den slags UFO-rapporter.

Geller og Puarich mener budskaberne kommer fra Universet. Geller siger i bogen: „Når jeg demonstrerer mine evner, er det ikke mig. Der er nogen, som prøver på at vise os noget, og derved at undervise os. De pågældende ønsker, at vi skal vise dem tillid. Vi ved ikke, hvem de er, og vi kalder dem kun Spectra, fordi dette har noget at gøre med lys. Jeg tror, at Spectra, hvem de så end er, ønsker, at menneskene skal vide, at de eksisterer gennem et eksempel, og gennem dette, som kan være bevis for menneskene – som for eksempel at der er en mulighed for liv efter døden, at der er en mulighed for at overskride lysets hastighed, at der er en mulighed for at vinde evner og kræfter gennem andre ting, ikke gennem Spectra, at der er en mulighed for at forny liv og sundhed ved sådanne kræfter, at være stærk, og så videre“.

Trods de noget forvirrende og til tider ligefrem overspændte beretninger man præsenteres for, slutter Puharich meget enkelt med bl. a. at sige: „Den sundeste holdning vi kan indtage, er at blive ved med at passe vore haver, butikker og andre anliggender, samtidig med at vi er følsomme eller modtagelige for forestillingen om, at vi ikke er alene i rummet, men at velvilje og førelse vil komme til menneskeheden fra en verden uden for vor klode.

/ej.

„Sådan er verden“

Fabler fortalt af Guru Maharaj Ji. Oversat af Peter Toft. Illustreret af Malcolm Livingstone. 48 sider. Svanebog 1, SHRI HANS PUBLIKATIONER. Pris: 8,00 kr. inkl. moms. Er udkommet.

Den unge guru, Maharaj Ji er meget omdiskuteret. Han er 16 år, men påstås at have været guru siden 8-års alderen. Hans velnærede, glatslukkede og vesterlandske udseende svarer vel ikke fuldkomment til de forestillinger vi har om guruer, som normalt er noget med langt skæg og kjortel.

Guruen har været beskrevet og afbildet adskillige steder som værende særdeles glad

for verdslige ting som penge, diamanter og Rolls Roycer, hvilket vel heller ikke er typisk for guruer. Man kunne vel finde en fornuftig forklaring på alt dette, hvis hans ord eller budskab var alle tiders. Det var derfor med interesse, jeg modtog „Sådan er verden“. „Den giver een en glimrende lejlighed til at stifte bekendtskab med guruens humor og visdom“, som det hedder i introduktionsskrivelsen.

Guruen leder en organisation, som hedder „Divine Light Mission“, og som i Danmark har sit hovedkontor på Strandpromenaden 27, 2100 København Ø. Maharaj Ji regnes af sine tilhængere for at være den fuldkomne mester på linie med Jesus, Buddha og Muhammed. Hvad er så sandheden om Maharaj Ji?

At dømme efter bogen er han et flop. De fabler han beretter, og de tanker han giver udtryk for, virker ret så primitive, og man kan slet ikke skimte det guddommelige lys bag ham. Jesus kunne fortælle lignelser, som var simple og letfattelige, men alligevel gav udtryk for visdom. For at tage en parallel fra UFO-sagen som amerikaneren Adamski, så ligger hans enkle forklaringer efter min mening langt over guruens i kvalitet. Man får i øvrigt en mistanke om, at oversættelsen kunne være bedre, idet guruen vel ikke kan udtrykke sig så ubehjælpsomt, som det fremgår af bogen?

Bogen er illustreret af Malcolm Livingstone. Nogle af tegningerne viser, at han sagtens kan tegne godt. Derfor forstår jeg ikke, at han i de fleste illustrationer benytter en primitiv, barnlig og alligevel propagandistisk facon at tegne på. Jeg tror, den vil virke utiltalende på de fleste skandinaver, hvorimod den formentlig vil passe godt til ulandene, hvor man ofte lægger stor vægt på unuancerede illustrationer, idet en stor del af befolkningen er analfabeter.

Hvis ikke de kommende Svanebøger vil afsløre mere af den fuldkomne mesters fuldkommenheder end tilfældet er med den første, er jeg bange for at guru Maharaj Ji's glorie hurtigt vil falme.

/ej.

UFOer på radar

- en SUFOI EXTRA

Nu præsenterer SUFOI en ny serie, hvor vi i hæfteform tager fat på enkelt-emner, som kræver en mere detaljeret og dybtgående behandling, end vi har plads til at give dem i UFO-NYT. Det første nummer i rækken er

UFOer på radar
ca. 45 sider, A 4-format
Pris kr. 10,-

Under en radar meteorologi konference i 1970 holdt professor i atmosfærisk fysik, dr. James E. McDonald, (kendt fra bl. a. „UFOer, det største videnskabelige problem i vor tid“) et foredrag om „Meteorologiske faktorer i uidentificerede radar ekkoer“.

I dette indlæg beskæftiger professor McDonald sig indgående med 3 specielle tildragelser, hvor man har haft UFOer på radar. Nogle af disse tildragelser er tidligere behandlet, bl. a. i Condon-rapporten, hvis undersøgelser og konklusioner kritisk kommenteres af McDonald.

Det er ikke ofte, man i UFO-kredse har haft lejlighed til at se materiale om UFOer på radar fra en kompetent forskers hånd. SUFOI har derfor ladet dette interessante materiale oversætte til dansk.

Hæftet indeholder endvidere beskrivelser af andre tilfælde af UFOer på radar. Der er et afsnit om det amerikanske luftvåbens indstilling til „radar-UFOer“, ligesom der er hentet eksempler på uforklarlige radartildragelser frem fra arkiverne i luftvåbnets „undersøgelses“-gruppe „Project Bluebook“. I et tillæg beskrives bl. a. de forskellige radar-springssystemers mulighed for at opfange UFOer, og hæftet afsluttes med en kort omtale af de danske radarsystemer inden for NATO.

„UFOer på radar“ er redigeret af lederen af SUFOIs Efterforskningsafdeling, Ole Henningsen.

Bestil „UFOer på radar“ NU! – begrænset oplag. Det bestilles lettest ved indbetaling af kr. 10,- på

giro 11 77 25

SUFOI, E. B. Johansen, Bækgården 16, 2620 Albertslund
(Husk at skrive „UFOer på radar“ bag på kupon til modtageren!)

Endnu en astronaut „melder sig under fanerne”

For nylig kunne man i en artikel i den amerikanske avis *Star News* fra Seattle, Washington læse, at astronauten John W. Young tror på eksistensen af uidentificerede flyvende objekter.

Flådekaptajn Young, medlem af besætningen på Apollo 16-rumskibet og den niende amerikaner på Månen, udtalte: „Hvis man tvivler på dette, tvivler man på noget, som er næsten helt sikkert. Der findes så mange stjerner, at det matematisk set er usandsynligt, at der ikke skulle være andre livskilder i universet.”

UFO Investigator, januar 1974.

/IOKj.